

MUZEUM

ZDEŇKA

SÝKORY

V

LOUNECH

Kateřina

Skotálková

Bakalářská

práce

Ateliér

Buček

–

Horatschke

LS

2018

ÚVOD	
Obsah	0 2
Prohlášení o autorském právu	0 3
Zadání bakalářské práce	0 4
 ANALÝZA	
Zdeněk Sýkora	0 6
Louny a významné stavby	07 - 08
Studie okolí	09 - 11
Historie parcely	1 2
Fotografie okolí a parcely	1 3
Studie provozů galerií	1 4
Reference	1 5
 NÁVRH	
Průvodní zpráva	1 7
Situace širších vztahů	1 8
Situace blízkého okolí a parcely	1 9
Esej na téma uzavřenost/otevřenost muzeí a galerií	2 0
Schéma vývoje návrhu	2 1
Axonometrie jednotlivých podlaží	2 2 - 2 6
Půdorysy (1.PP-4.NP)	2 7 - 3 2
Řezy (A, B, C, D, E, F)	3 3 - 3 8
Pohledy (severní, jižní, východní, západní)	3 9 - 4 2
 VIZUALIZACE	
Použité materiály	4 4
Vizualizace exteriéru	4 5 - 4 6
Vizualizace interiéru	4 7 - 4 9
 KONSTRUKČNÍ A TECHNICKÁ ČÁST	
Technická zpráva	5 1 - 5 2
Konstrukční axonometrické schéma	5 3
Architektonický detail	5 4
koncept požární bezpečnosti	5 5
Poděkování	5 6
Zdroje	5 7

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 28. 5. 2018

Podpis:

Muzeum malíře Zdeňka Sýkory (1920–2011) by mělo prostřednictvím stálé expozice mapovat vývoj jeho díla – od fotografií ze let čtyřicátých, přes surrealistické, kubistické či fauvistické obrazy až po pro něho typické struktury z let šedesátých a linie z doby následující.

Další prostory muzea by měly být věnovány dokumentační, přednáškové a studijní činnosti – pomocí moderních technologií s využitím digitálního archivu (promítání fotografií, filmů, aktivní vyhledávání) by tato část muzea měla přiblížit život nejen umělce, ale i pedagoga, sportovce, milovníka automobilů, lounského patriota.

Pro tyto účely by měl sloužit prostorově variabilní výstavní sál. Samozřejmě součástí muzea je depozitář a technické zázemí (pokladna, šatna pro návštěvníky, toalety, pracovny pro zaměstnance, nákladní výtah atd.).

Součástí řešení bude i výběr vhodné lokality ve městě.

A	N	A	L	Ý	Z	A
Kateřina	Skotálková			Bakalářská		práce
Ateliér	doc. Ing. arch. Jiří Buček	-	Ing. arch. Filip Horatschke		LS	2018

Zdeněk Sýkora se narodil 3. února 1920 v Lounech. Po absolvování zdejší reálky studoval jeden rok na Vysoké škole báňské v Příbrami. Kvůli uzavření vysokých škol v roce 1939 byl nucen pracovat na dráze. Po válce vystudoval výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde později vyučoval jako asistent, od roku 1966 do roku 1980 jako docent.

Po počátečním experimentování se surrealismem a kubismem se od konce čtyřicátých let věnoval jedno desetiletí krajinomalbě, maloval zejména v okolí Loun. V tomto období prošly jeho krajiny velkou formální proměnou od realistických přes impresionistické a fauvistické až k tvarově a barevně redukovaným obrazům konce padesátých let, takzvaným Zahradám.

Od roku 1960 až do konce 70. let vedl v Lounech výtvarný kroužek, v rámci kurzů v plenéru sám také pokračoval v krajinomalbě, souběžně s ateliérovou tvorbou, v níž generalizací přírodních forem dospěl během krátké doby k abstraktnímu výrazu. Od počátku šedesátých let maloval kompozice založené na vztazích základních geometrických tvarů; tyto tvary se poté staly základem elementů, jež začal organizovat do rastru. Tento postup byl výsledkem jeho snahy o objektivizaci a redukci výrazových prostředků. V roce 1963 tak vznikla první z řady struktur Šedá struktura.

Ve stejném roce se stal jedním ze zakladatelů výtvarné skupiny Křižovatka. Pro organizování geometrických elementů ve svých strukturách používal kombinatorický princip a v polovině šedesátých let zapojil do své práce počítač (ve spolupráci s matematikem Jaroslavem Blažkem), zařadil se tím mezi světové průkopníky této metody.

Účastí na několika důležitých mezinárodních výstavách umění geometrického zaměření získal významné postavení na mezinárodní výtvarné scéně a jeho díla se dostala do předních evropských a amerických sbírek.

Začátkem 70. let se elementem jeho nových obrazů stala linie. Tentokrát se ale nejednalo o přísný řád, jak tomu bylo u struktur při tvorbě liniových obrazů využil náhodnost. Tvary, délky, tloušťky, barvy a křížení linií jsou určovány náhodnými čísly, která generuje počítač. Souběžně s touto hlavní aktivitou rozvíjel možnosti malby započaté koncem padesátých let nadále maloval barevně a tvarově redukované krajiny a od druhé poloviny osmdesátých let cyklus Skvrny.

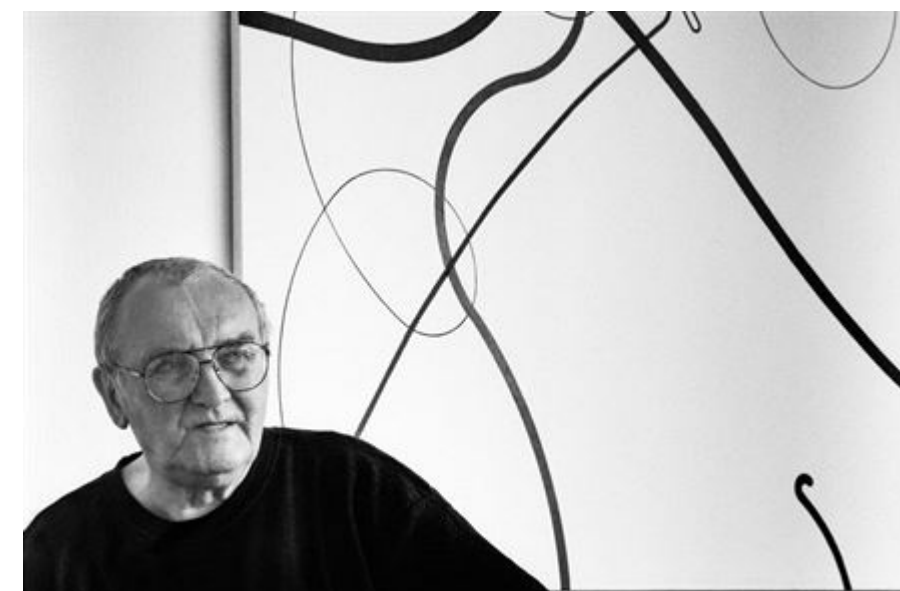
Roku 1980 odešel do důchodu a věnoval se pouze malířské tvorbě. V roce 1983 se oženil, jeho žena Lenka se později stala jeho spolupracovnicí. Roku 1991 se stal čestným občanem města Loun, v roce 2003 mu byl francouzským ministrem kultury udělen titul rytíře Řádu umění a literatury a v roce 2005 obdržel prestižní rakouskou cenu Herberta Boeckla.

Velkou retrospektivu Zdeňku Sýkorovi připravilo Josef Albers Museum v Bottropu, Dům umění v Brně, Wilhelm-Hack-Museum v Ludwigshafenu, Galerie hlavního města Prahy a Museum der Moderne v Salcburku.

V zahraničí patří mezi nejvyhledávanější současné české umělce. Několik významných pozdních prací zakoupilo Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig ve Vídni, Neues Museum v Norimberku, Musée d'Art Moderne v Saint-Étienne a Centre Pompidou v Paříži.

Zdeněk Sýkora zemřel v Lounech 12.července 2011.

<http://www.gaml.cz/>

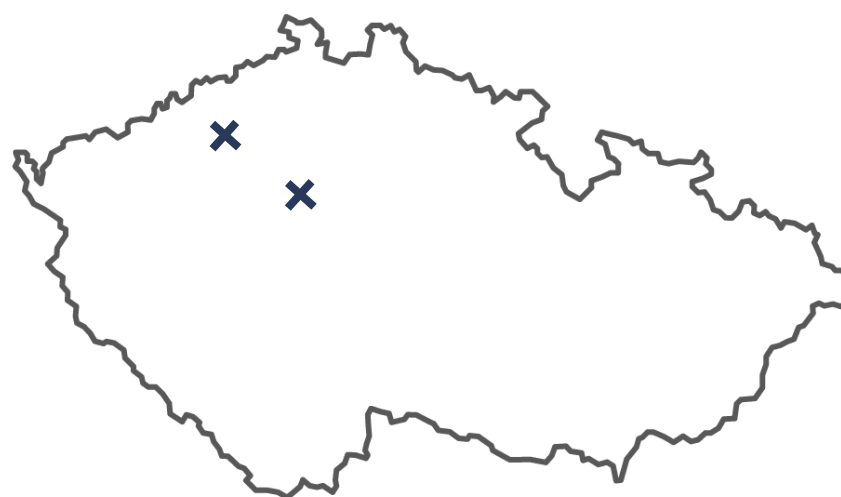
Louny, neboli jižní brána Českého středohoří či Perla na řece Ohři (jak město nazývají místní), je město s rozšířenou působností ležící na řece Ohři. Nachází se v teplém a suchém regionu s průměrnou roční teplotou 8–9 °C, ve srážkovém stínu Krušných hor – průměrný roční úhrn srážek nepřesahuje 500 mm.

Má zajímavé historické centrum, ze dvou třetin obehnané hradbami. Chrám sv. Mikuláše z 15. století, postavený hutí Benedikta Rejta, Žatecká brána, středověké domy Daliborka (okresní archiv) a Sokolů z Mor (muzeum). V centru lze nalézt také galerii, Vrchlického divadlo, kino Svět, knihovnu, stálé loutkové divadlo, bývalou židovskou synagogu a mnoho domů z přelomu 19. a 20. století. Ve městě se nachází osm základních škol, zvláštní škola, obchodní akademie a gymnázium. Dále stojí ve městě za zmínku Kotěrova kolonie, most přes záplavové území z 19. století (na místě staršího ze 16. století), městské výstaviště a spousta dalších drobných zajímavostí.

Louny a okolí byly vždy spíše zemědělský region, jsou známy produkcí vysoce kvalitního chmele, v Českém středohoří se pěstuje ovoce. Průmysl byl vždy spíše zpracovatelský, např. Pivovar Louny (stojící ovšem těsně za hranicí města, v katastru Černčic; nyní již zrušený). V první polovině 19. stol. byly však ve městě založeny železniční opravy, depo kolejových vozidel (v roce 2004 zrušeno), později Elektroporcelán Louny, Praga Louny. V současné době vyrábí v průmyslové zóně jiho-východně od města několik japonských, převážně strojírenských firem. Na severu město sousedí s CHKO České středohoří. Zajímavým místem pro rogalisty a paraglidisty je kopec Raná. První zmínky o osadě Luna při brodu přes řeku Ohři pochází ze 12. století. V 60. letech 13. století dal Přemysl Otakar II. v jeho blízkosti postavit královské město. Leželo na cestě do Německa, díky tomu také velká část obyvatel měla německý původ. V pozdější době leželo na jazykové hranici, ale bylo převážně české.

V první fázi husitství se rozšířila pověst, že Louny patří mezi pět vyvolených měst (spolu s Plzní, Klatovy, Žatcem a Slaným), které v nastávajícím konci světa uniknou zkáze. Za husitských válek se Louny spojily s Žatcem a Slaným a přidaly se na stranu husitů. V té době byly zničeny kláštery dominikánů a magdalenitek, stojící ve městě. Po požáru 25. března 1517 byla velká část města přestavěna. Třicetiletá válka znamenala pro město katastrofu. Bylo několikrát po sobě vydrancováno saskými a švédskými vojsky. V průběhu 19. století došlo k rozsáhlým demolicím v historické části, při kterých zmizela původní radnice, Pražská brána spolu s téměř polovinou městského opevnění a renesanční domy.

Původ názvu Louny se často dává do souvislosti s Lunou = Měsícem, případně s vlastním jménem Lún. Vyloučit nelze ani keltský původ.

Centrum města

Hradby (15. stol.) se Žateckou bránou (1500)

Kotěrova kolonie (1909)

Výstaviště, pavilón A (1931)

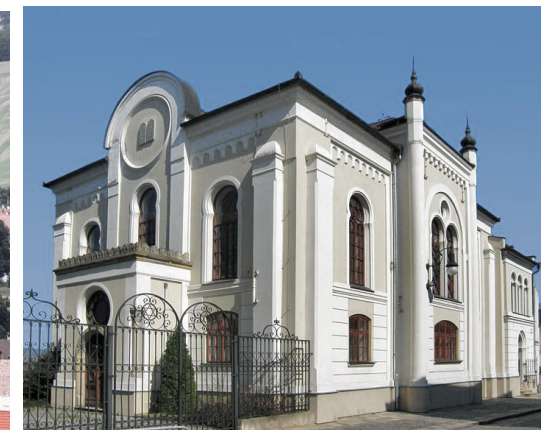
Galerie Benedikta Rejta (1998)

Sýkorův dům a ateliérem

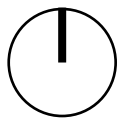
Kostel sv. Michala (1538)

Synagoga (1871)

Vrchlického divadlo (1950)
MUZEUM ZDEŇKA SÝKORY V LOUNECH

galerie Benedikta Rejta

muzeum zkamenělý les

oblastní muzeum

městský úřad

kino svět

chrám sv. Mikuláše

městská knihovna

dům Zdeňka Sýkory

vybraný pozemek

základní škola J. A. Komenského

kostel Československé církve husitské

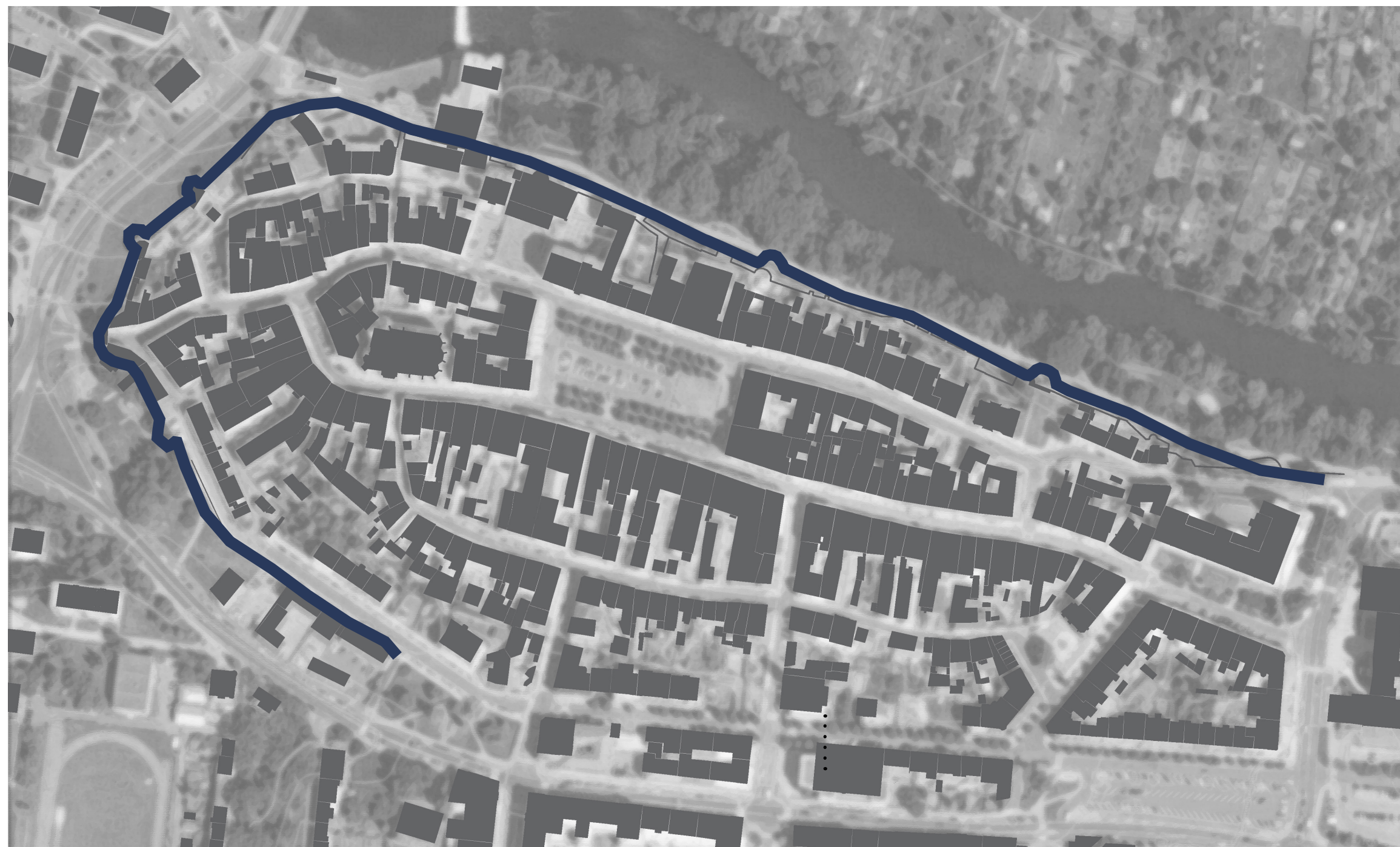
vrchlického divadlo v Lounech

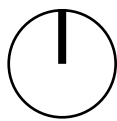
gaml – galerie města loun

— Městské hradby

- Doprava na náměstí
- • • Cyklostezka, pěší zóna

Parcela bývala až do devadesátých let 19. století posledním stavebním pozemkem v severní stavební čáře někdejší Šatlavní (Radnické) ulice.

Parcela domu, široká okolo 15 a hluboká 17 metrů končila asi 6 metrů od nyní již málo zřetelné zdi hlavní středověké hradby. Jak naznačuje povaha klenutého sklepa, stával zde gotický dům s dvorkem, do husitských válek sousedící s areálem dominikánského kláštera.

V 15. století, při opravách, došlo k rozšiřování hradeb a vznikla nová, severněji ležící vnější hradba s válcovitou, dovnitř otevřenou baštou za sousedním domem čp. 71.

V průběhu 18. století k severní zdi přibyla asi 7 metrů hluboká barokní přístavba, opírající svoji vnější zed' o zbytky hlavní hradby.

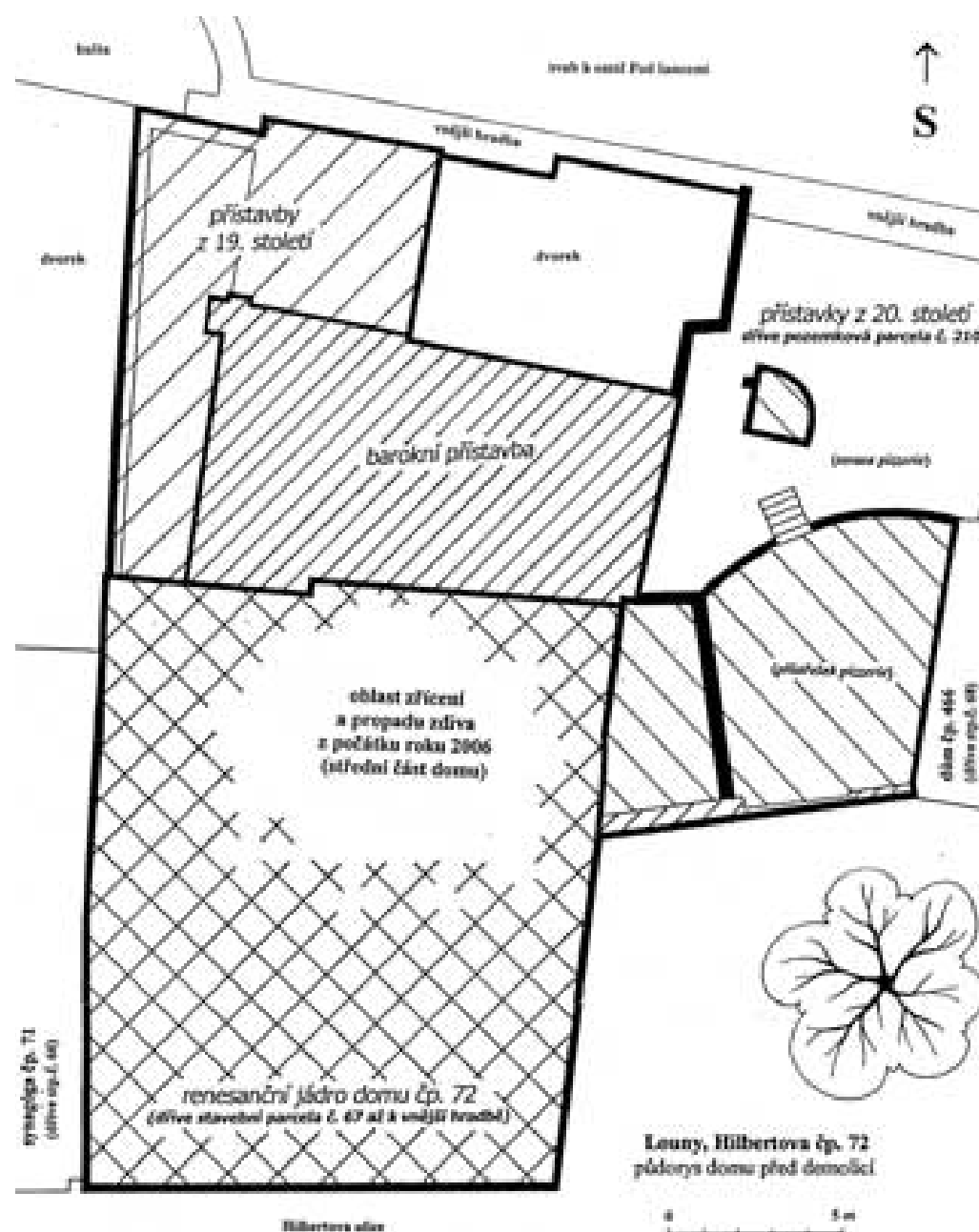
Východně od domu se prostírala malá pozemková parcela č. 210, do ulice ohrazená zdí s brankou a sloužící jako zelinářská zahrada domu čp. 72. Z této parcely bývalo kdysi možné projít malou fortanou pod hradbu a k řece (tzv. dolejší fortna uváděná počátkem 17. století). Východně od ní, na stavební parcele č. 68 (v místech dnešního domu čp. 466), pak bývala jatka.

V 19. století byl dům čp. 72 poškozen požárem a spáleniště zelo prázdnotou až do roku 1871, kdy stavební pozemky č. 66 a 67 zakoupila lounská židovská náboženská obec, aby zde postavila synagogu. Poslední stavební změnou domu čp. 72 byla úzká přístavba k severozápadnímu rohu domu, zasahující až k vnější hradbě a do půdorysu hradební bašty za dnešní synagogou čp. 70.

Již od vzniku barokní části se na konstrukci domu čp. 72 projevovaly trhliny, svědčící o nestabilitě podloží pod nepříliš šťastně volenými přístavbami v těsném sousedství hradeb. Zvětralé nasáklé slínovce a staré stavební sutě, představující prostředí s kolísáním hladiny podzemních vod, byly neúměrně zatíženy, což se v minulosti projevilo i zhroutením části vnější hradby.

V průběhu osmdesátých a devadesátých let minulého století se statika domu natolik zhoršila, že po stavebně historickém a inženýrsko-geologickém průzkumu byla navržena sanační opatření.

Na přelomu století byly sice práce na zajištění stavby zahájeny, avšak pro nedostatek finančních prostředků zůstaly nedokončené. V roce 2005 nemovitost změnila majitele a několik následujících měsíců zůstala neobydlená. Koncem zimy 2005/2006 pak došlo ke zřícení zdiva, kleneb, komínového tělesa a trámové konstrukce stropů ve střední části domu, a to až do sklepů. Následně došlo k demolici domu. Sklepy byly zasypány.

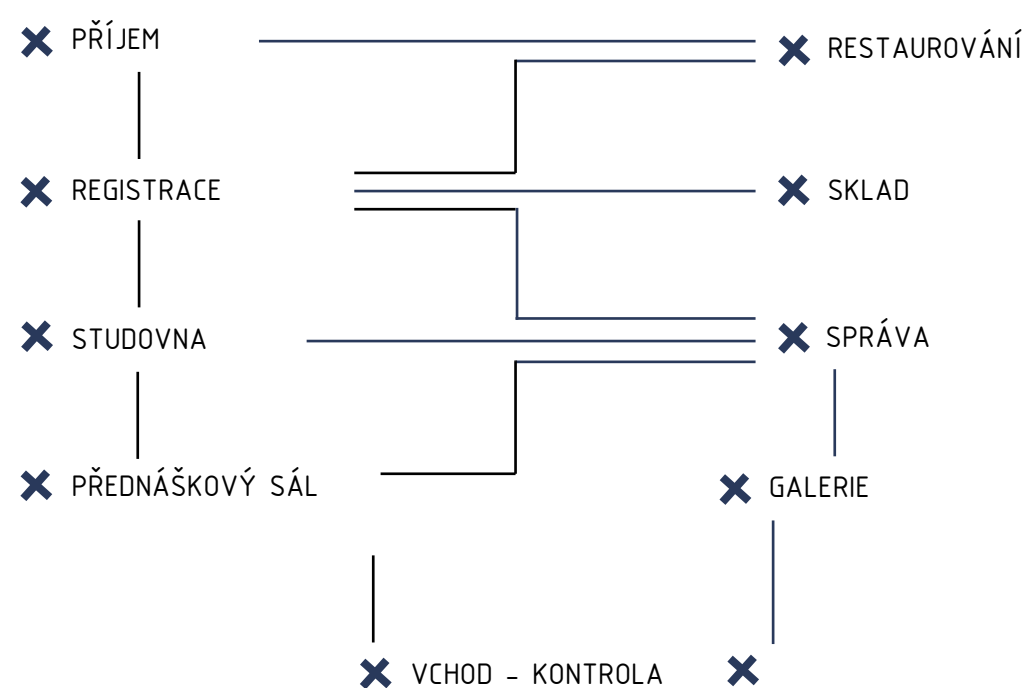
blízké okolí parcely – ulice Hilbertova

parcela

✕ PROVOZNÍ SCHÉMA GALERIE

- ✕ plocha na 1 obraz 3-5m² stěny
- ✕ plocha na 1 plastiku 6-10m² podlahy
- ✕ paprskovité křídla od vchodu

✕

VÝSTAVNÍ PROSTORY

- ✕ STÁLÉ
- ✕ DOČASNÉ

✕

VEDLEJŠÍ MÍSTNOSTI

- ✕ PRÁCE A STUDIUM
- ✕ KNIHOVNA
- ✕ MÍSTNOSTI S MÉDII
- ✕ PŘEDNÁŠKOVÉ SÁLY
- ✕ BALENÍ
- ✕ ZASÍLÁNÍ
- ✕ SPRÁVA
- ✕ RESTAURÁTORSKÉ DÍLNY
- ✕ FOTOGRAFIE
- ✕ PŘEDNÁŠKOVÉ SÁLY

✕

OSTATNÍ

- ✕ RELAXACE
- ✕ KAVÁRNA
- ✕ ZÓNY KLIDU
- ✕ RESTAURACE
- ✕ SKLADY
- ✕ DÍLNY
- ✕ DEPOZITÁŘE
- ✕ KONZERVACE
- ✕ SPRÁVA
- ✕ ORGANZACE

PRO svoji bakalářskou práci jsem si vybrala reference většinou minimalistické svojí formou a vzhledem. Důvodem k tomuto rozhodnutí byla myšlenka odstranění všeho nepodstatného. Což umožní návštěvníkovi intenzivně vnímat základní a důležité složky děl Zdeňka Sýkory.

Minimalistickou architekturou jako tvorbu odproštěnou od formálních projevů, nekomplikovanou a celkově věcnou. Všeho je pokud možno co nejméně – materiálů, detailů, forem... Stavební prvky zjednodušené na funkční minimum, aby celá stavba působila vyváženým a klidným dojmem.

Minimalismus se v mnoha podobách objevuje především v interiéru, kde se vyznačuje střídmostí, redukcí forem i materiálů. Minimalistické stavby jsou především ze skla, dřeva, kovu a běžných stavebních materiálů.

Alexandr Skalický kdysi napsal, že minimalismus v architektuře již není to, co býval, a že dochází k jeho proměnám, které ukazoval na příkladech Tate Gallery v Londýně od švýcarské dvojice Herzog & de Meuron. Posun v minimalismu způsobují tendence mířící na konceptuální složku architektury.

Dále bych se chtěla ve své práci zaměřit na hru světla a stínu.

Architektura je vědomá, správná a velkolepá hra objemů ve světle. Stíny a světlo vyvolávají formy.

Le Corbusier

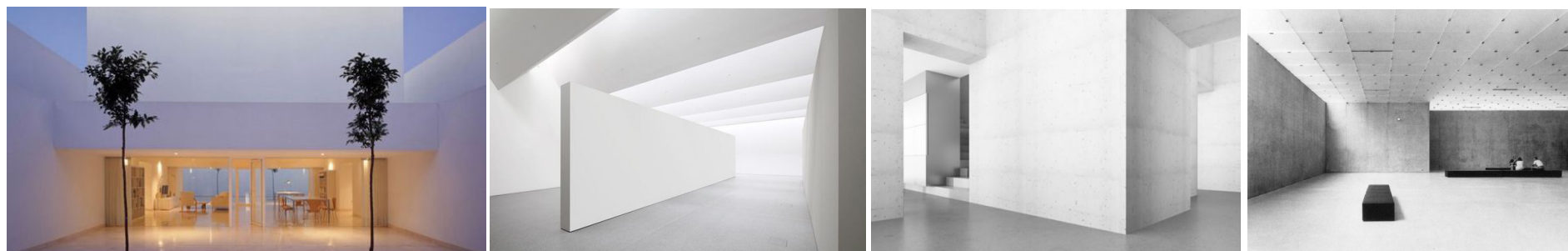
Sluneční světlo nevědělo kým je, dokud nenarazilo na zed'.

Louis Khan

Světlo je z hlediska vnímání architektonického prostoru naprosto klíčové. Je to právě světlo, které dokáže vykreslit nejjemnější odstíny barev na materiálech a rozehrát hru stínů. Člověk vnímá okolní svět převážně zrakem, největší dojem z architektonického prostoru v pozorovateli vyvolá právě vizuální dojem.

Fran Silvestre Arquitectos |
House on the Castle Mountainside | Ayora, Spain

bearing wall- Japanese architecture

Kunsthau Bregenz / Peter Zumthor

Kunsthau Bregenz / Peter Zumthor

N	Á	V	R	H
Kateřina	Skotálková		Bakalářská	práce
Ateliér	doc. Ing. arch. Jiří Buček	-	Ing. arch. Filip Horatschke	LS 2018

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE:

Název stavby:	Muzeum Zdeňka Sýkory
Místo stavby:	Louny, ulice Hilbertova
Výměra pozemku:	565m ²
Účel stavby:	moderní malá galerie s veškerým potřebným zázemím, kavárnou, archivem

ZADÁNÍ

Cílem zadání byl návrh moderní galerie v Lounech, pro významného lounského umělce a patriota Zdeňka Sýkoru. Součástí návrhu je nejen návrh galerie ale i umístění depozitáře, archivu a návrh dalšího potenciálu místa. Budova je přímo spojená s veřejným prostorem a má upoutat pozornost kolemjdoucích svojí minimálností a vytvářet podněty k dialogu s uměním. Součástí zadání byl výběr lokality a obstarání podkladů.

POPIS LOKALITY

Pro návrh Muzea Zdeňka Sýkory jsem si vybrala proluku v historickém jádru města Loun, nedaleko jeho domu a ateliéru. Stavební parcelu s č.p. 72 o celkové výměře 565m² v katastrálním území města Loun se nachází na křižení ulic Hilbertova a Bezejmenná, nedaleko Mírového náměstí. Parcela se nachází na 6m vysokých hradbách s překrásným výhledem na řeku Ohři a do krajiny Českého středohoří. Díky tomuto vyzařuje parcela velmi jedinečnou atmosférou, kterou bych chtěla zvýraznit.

NÁVRH

URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

Nově vzniklá zástavba se snaží půdorysně plynně navázat na okolní domy a co nejvíce se držet uliční čáry. Zároveň je zde snaha o vytvoření dominanty města – věže a přilákat tím kolemjdoucí k návštěvě a diskuzi o vnímání současné architektury a umění. Věž je situovaná tak aby byla co nejlépe vnímána z jedné z nejfrekventovanějších ulic v historickém centru města a to z ulice Pražské. Z věže je pak nejen také na krásy Českého středohoří, ale především na centrum a okolní zástavbu. Vstupem vzniká průhled do zahrady a na koruny stromů. Plná hmota okolo vstupu tvoří jakýsi rámec, který rámovává již zmiňovaný výhled. Před muzeem vniká kvalitní veřejný městský předprostor vhodný pro shromažďování i většího počtu lidí. K sousedním pozemkům se snaží muzeum navázat i v zadní části a nestínit, tím vzniká zahrada s terasou pro venkovní posezení návštěvníků kavárny.

ARCHITEKTONICKÉ A DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

Půdorys objektu je ve tvaru L (potočeného o 90°). Objekt je provozně dělen na dvě křídla. Křídlo muzejní (výstavní prostory, depozitář a v suterénu restaurátorské a balící dílny se skaldem) a křídlo doplňkové (přednáškový sál, veřejný archiv se studovnou) a administrativní (kancelář Lenky Sýkorové). Tyto dvě křídla spojuje v přízemí vstupní hala s recepcí a sala terrena. Hned při vstupu si návštěvník všimne, že celý prostor přízemí je volné dispozice, to napomáhá k lepší orientaci v

prostoru. Za posezením se nachází malý obchůdek s prodejem suvenýrů a doprovodnou publikací. Dále se v přízemí nacházejí dvě schodiště. Jedním se dostanou návštěvníci do suterénu (kompletní zázemí kavárny, hygienické zázemí, technické místnosti a restaurátorské dílny) nebo po něm mohou vyjít do věže, kde se nachází přednáškový sál kancelář paní Sýkorové a veřejný archiv se studovnou. Toto rozdělení napomáhá i k možným nezávislým provozům.

PARTER A VJEM Z ULICE

Objekt se tváří jako plná hmota uzavřená sama do sebe. Pouze je vnímán průhled do zeleně a koruny stromů. V parteru jsou umístěny dva vstupy. Jeden pro návštěvníky muzea, druhý je technický a sloužící pro výklad a náklad obrazů a zásobování muzea a kavárny.

MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Fasáda objektu je tvořena z kameného mramorového světlého obkladu. V zahradě za objektem je terasa, která je pokrytá dřevěnými prkny z tropického dřeva. Dřevěná podlaha by měla místy volně přecházet v zatravněnou plochu, aby byl vytvořen plynulý přechod do zahrady a následně krajiny a výhledu. V trávě se budou nacházet ledabíle položené ploché kameny pro vytvoření cestiček k hradbám. Předprostor muzea bude vydlážděn Interiér je celý laděn do světlých barev. Stěny v muzeu jsou bílé. Stěny nevýstavních prostor jsou z pohledového betonu, kterou doplňuje litá leštěná betonová podlaha. Do neutrálního prostoru bude vsazen dřevěný mobiliář opatřený nátěrem pro zvýšení jeho požární odolnosti.

BEZBARIÉROVÉ ŘEŠENÍ

Objekt je navržen bezbariérově až na veřerný archiv v 4.NP. Uprostřed schodišťového prostoru galerie je výtah s výstupem od 1.PP až do úrovně 3.NP.

PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

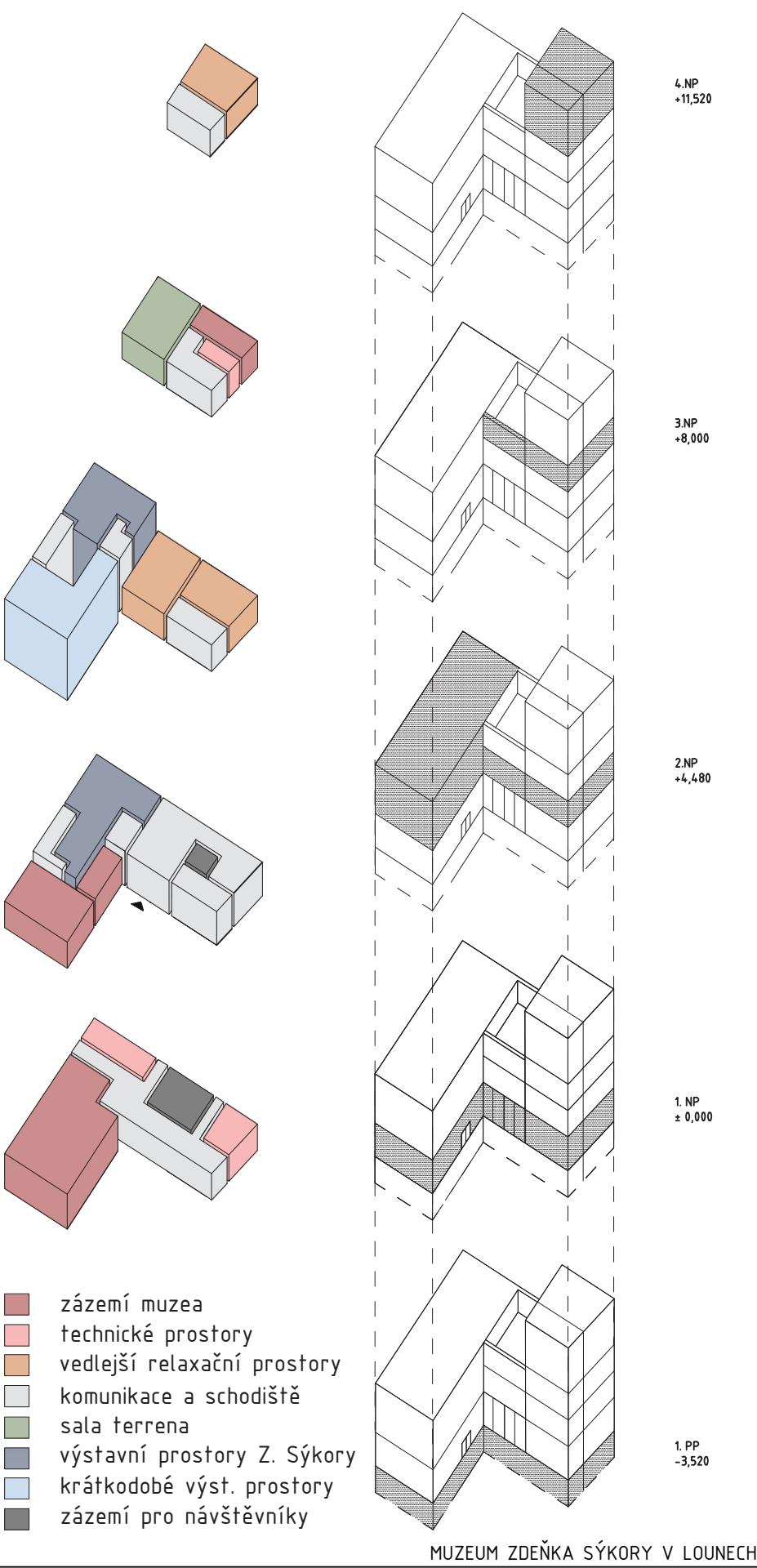
Odpady vzniklé při realizaci stavby budou odvezeny na řízenou skládku, případně předány organizaci zabývající se převozem tříděním a likvidací odpadu. Odpady vzniklé provozem objektu budou tříděny a odvoz bude zajištěn smluvně s TS Louny.

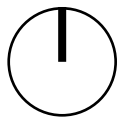
DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

Pěší vstup i vjezd pro zásobování na pozemek je přímo z ulice Hilbertova. Předprostor muzea bude dodlážděn k nynějším chodníkům. Silnice bude vyvýšena do úrovně chodníků, tím vznikne zpomalení dopravy a především důstojnější a veřejně kvalitnější předprostor. V návrhu nepočítám s parkovacími místy.

BILANCE PLOCH

celková plocha pozemku:	565m ²
celková zastavěná plocha:	317,6m ²
celková užitná plocha:	1143,8m ²

galerie Benedikta Rejta

muzeum zkamenělý les

oblastní muzeum

městský úřad

kino svět

chrám sv. Mikuláše

městská knihovna

dům Zdeňka Sýkory

vybraný pozemek

základní škola J. A. Komenského

kostel Československé církve husitské

vrchlického divadlo v Lounech

gaml – galerie města loun

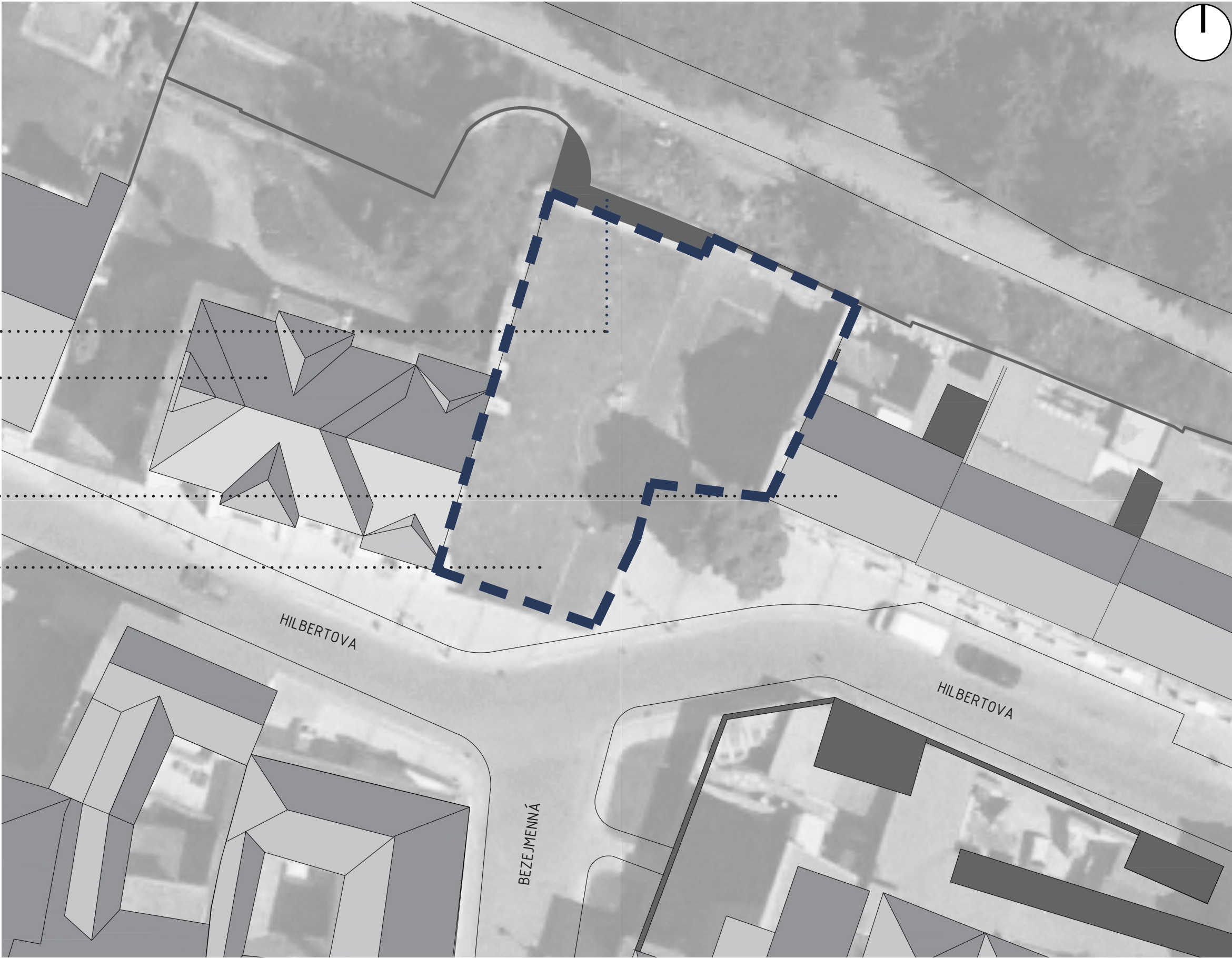

hradby

synagoga

obchod s podlahami

zadaná parcela

Pro svoji závěrečnou esej při bakalářském studiu, jsem si vybrala , zdá se mi důle-
žitě téma pro každého architekta, který se soustředí na návrh galerie či muzea. A
to vnímanou otevřenost či uzavřenost fasády a tím i výraz a vliv těchto institucí
do prostranství veřejného prostoru. Veřejný prostor je mnohavrstvá struktura
života města, která nabízí prostor k setkávání, předávání informací. V lepším pří-
padě vyvolává emoce, potěšení z krásy nebo odpor, dokáže inspirovat, ale přede-
vším dráždit smysly. Nabízí historický i aktuální kontext celé společnosti.

V tomto smyslu jde právě o kulturní prostor srovnatelný s muzeem, galerií, ale
například i s divadlem, koncertním sálem nebo smyšleným příběhem filmu. Nicméně
veřejný prostor je reálný oproti tomu nereálnému, a proto neexistují argumenty,
pro které by měl být umístěn mimo kulturní dění. Jako tomu často bohužel bývá
nyní, i když se postupně situace zlepšuje. Odmyslíme-li si čistě funkční aspekty,
jde beze sporu o prostředek, který silně ovlivňuje a vytváří nebo dotváří kulturní
profil člověka jako jednotlivce tak i celé společnosti. O to víc by měla fungovat
nejen umělecká díla, ale i architektura sama. Protože ta se mi jeví jako nejdůleži-
tější činitel určující kvalitu veřejného prostoru. Objekt galerie ve struktuře města
vnímám jako umělecký objekt ve veřejném prostoru a měla by splňovat parametry
atraktivnosti v dané oblasti nejen pro obyvatele dočasně, tak i pro ty stálé, o
tom více se rozepíši níže. Ale zároveň by se měla stát plnohodnotnou součástí
celku.

Kvalitní umělecké dílo přidává kulturní hodnotu veřejným prostranstvím, podpo-
ruje obraz místa a především posiluje lokální identitu. Dále pak může fungovat
jako významný orientační bod. V neposlední řadě jde i o podstatnou sociální funkci
pro schopnost měnit perspektivu vnímání města uživateli. Umění je nadčasovým
prostředkem, hnacím motorem, pracujícím s pozitivní motivací lidí. Architektura
a umění má nezanedbatelný pozitivní ekonomický i sociální vliv na naši populaci.
Tím se dostáváme k tomu, že to celé nejde právě bez populace, lidí, pro které to
celé mi architekti a urbanisté vytváříme a ženeme dopředu. Ty bych rozdělila na
dvě skupiny. Ti kteří do města zavítají párkrát za život a třeba spoustu skrytých
místních detailů ani neobjeví. A té druhé, nejspíš důležitější skupiny lidí, do které
řadím stálé obyvatele města, kteří by měli mít dostatek podmětů k tomu, aby měli
chuť stále a stále se vracet do centra města, aby nevznikala decentrizace, do
míst neprobádaných a objevovat nové zákoutí s tím spojené atmosféry. Především
proto by mělo být obecně město dostatečně zajímavým uměleckým dílem, vtahujícím
diváka jakožto obyvatele do centra dění a nabízet jim kvalitní veřejné prostranství
s kvalitní architekturou s výtvárným umění.

V poslední době však tato vazba šla poněkud do pozadí a tato významná role leh-
ce ztratila svoji důležitost. Nyní máme širší škálu projevů a možností. Rozdíl mezi
architekturou a sochou se mění, hranice mizí. Například samo umění může sloužit
jako obyvatelné místo. Architekturu můžeme vnímat jako permanentní součást umě-
ní ve veřejném prostoru, tudíž by její idea a tvář, podle mého názoru, nikdy neměla
být bez kontextu místa a času, tím by ztratila genius loci. Ale naopak souznit s
okolím a případně vyzdvihnout jeho kvality a oslabit nedostatky. Samotné řešení
kontextu by mělo být primární technikou každého architekta. Samozřejmě vnímám
i jisté výjimky. Jako jsou například stavby, které by jakoby nebyly navrženy pro
konkrétní místo, ale i přes to mají významnou hodnotu. Protože ideově přesahují
lokální konxtext a tím vytvářejí silný zážitek.

Mohou být stanoveny nějaké umělecké a architektonické principy pro tvorbu ar-
chitektonických objektů u galerií a muzeí? Určitě ano, protože známe principy a
potřeby galerií a její provozní schémata, které bychom pro jejich kvalitu prostoru
měli určitě dodržovat. Dále pak materiálové, světelné a akustické požadavky. Bohu-
žel ty se mnohdy mouhou od požadavků veřejných prostranství lehce lišit. Napří-
klad ideovým a prostorovým vztahem k místu, měřítkem a materiálovým provedením.
Ovšem nejzásadnější je, podle mého názoru, její celkový výraz, tvář. Řada archi-
tektů se s tímto problémem zabývala při vlastních navrzích. Obecně se dá říct,

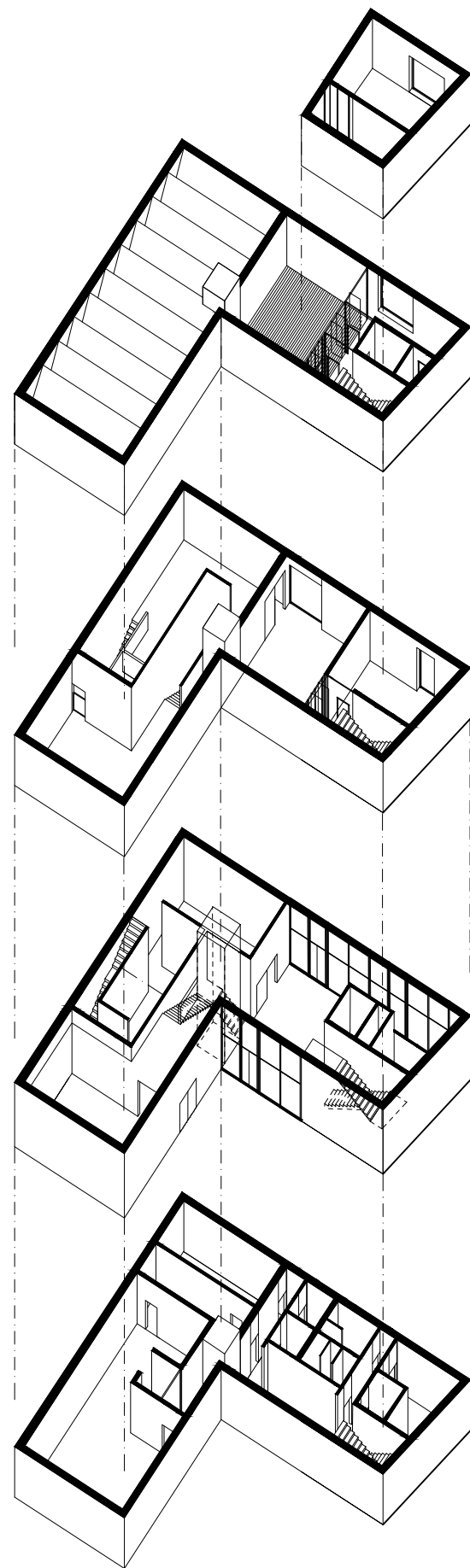
že existují dva principy, kde ani jeden není lepší a tím obecně správný. A to, buď
celou galerii „otevřít“ do veřejného prostoru, tím vznikající propojenost s okolním
exteriérem a s ním spojené kvality. Otevřená náruč umění pro širokou veřejnost.
Pobídnutí k návštěvě. Případně až jejich přesáhnutí v podobě obnažených vnitř-
ností. Nahlédnutí do útrob jinak uzavřených částí dává kolemjdoucím nevšední záži-
tek. Druhým možným konceptem je opak. Naprosté uzavření před okolním světem a
ruchem města. Obejmutí návštěvníka kolem ramen a soustředit pozornost výhradně
na umělecká díla. Nejlépe se to představí na konkrétních příkladech.

V prvé řadě si představím asi nejznámější galerii s principem otevřené vitríny.
Centre Pompidou – nerušený prostor pro umění opletené trubkami od Richarda
Rogerse a Renza Piana. Jasně barevné roury a tubusy běží zvnějšku podél zdí jako
„technická střeva“ objektu. Budova tak vypadá jakoby obrácená naruby: eskalátory,
výtahy, vodovodní potrubí a vzduchotechnika a i celá konstrukce stavby – masivní
ocelové vzpěry – to se nachází vně pláště stavby. Uvnitř tak vznikl ničím nerušený
prostor. Za sklem a kovem se ovšem skrývá nejen muzeum s pozoruhodnou sbírkou
výtvarného umění 20. století, ale také středisko průmyslového designu, muzeum
filmu a koncertní sály. Kritici mluvili o futuristické nevzhlednosti, posmívali se
barevným trubkám na plášti budovy. Přesto se neobvyklá budova ve čtvrti Marais s
nádherným výhledem na Paříž stala neodmyslitelnou součástí pařížské scenérie. A
její obliba mezi návštěvníky překročila očekávání.

Pro příklad uzavřené galerie jsem nešla daleko. Zvolila jsem Středoevropské fórum
v Olomouci. Jedná se o poněkud kontroverzní projekt z roku 2009 od autor-
ské dvojice Jan Šépka a Václav Derner, který bohužel ještě nyní nestojí. Tento
projekt více souzní i s mým projektem Muzea Zdeňka Sýkory v Lounech, protože
řeší proluku v bezprostřední blízkosti historické dominanty a je umístěn v českém
prostředí.

V případě Středoevropského fóra se jedná o nejužší místo ve středu historic-
ké části Olomouce, které v sobě snoubí dva světy. Na jedné straně je to drobné
měřítko středověké parcelace, na straně druhé zde začíná velké měřítko paláců,
církevních a vojenských objektů Předhradí. Napětí z různých velikostí vyvolává
řadu otázek: Jak se postavit k tomuto místu, které bylo zastavěno pěti samo-
statnými domy? Zopakovat situaci před stržením historických objektů v roce 1969
nebo vstoupit razantněji do tohoto prostředí a navázat naopak na reprezentační
stavby? Velikost objektů a samozřejmě smysl koncepce je v takto složitě situaci
naprosto klíčovým momentem. Jejich koncepce se nakonec pokouší čerpat inspiraci z
obou měřítek, z obou protikladných světů. Drobnější velikost se uplatňuje respek-
továním všech pěti parcel. Opakováním stejné výšky říms i střech u jednotlivých
domů se řada sceluje a vzniká tak dojem jednoho areálu, který navazuje na přilehlý
objekt Muzea umění, tedy na velké měřítko. Rozčlenění nového muzea do jednot-
livých objektů není formálním aktem, jenž by pouze předstíral kulisu pěti staveb,
ale díky nutnému oddělení jednotlivých funkcí jako jsou výstavní sály, knihovna,
vstupní dvorana nebo knihkupectví a občerstvení se forma rozdělení nabízela
automaticky. Rozdílná délka jednotlivých domů reaguje na různou velikost požado-
vaných funkcí. Celý projekt poměrně úzkostlivě, ale možná i naivně, pracuje s typem
domu jako s jakýmsi archetypem, který sice vychází z tradice, ale zároveň chce být
moderní. Proto můžeme pozorovat duté prostory nebo prostory s „domy v domě“
získávají díky vrchnímu světlu procházejícímu úzkou štěrbinou téměř sakrální roz-
měr. Tento pocit je ale záměrně na několika místech rozbit umístěním oken, kterými
může návštěvník muzea pozorovat atmosféru vně objektu.

Stejně tak by mohlo být zajímavé sledovat dění v muzeu z ulice. Vnitřní prostor
tím získá příjemnější prostředí, jež by mělo umožnit občasně nadechnutí a násled-
ně novou koncentraci na prezentované muzejní artefakty. Při zkoumání problemati-
ky uzavřenosti a otevřenosti výstavních prostor jsem dospěla k závěru, že přimě-
řená míra různého stupně otevřenosti se mi zdá jako ideální svojí požadovanou
kvalitou jak pro navrhované prostory, tak i pro její funkce.

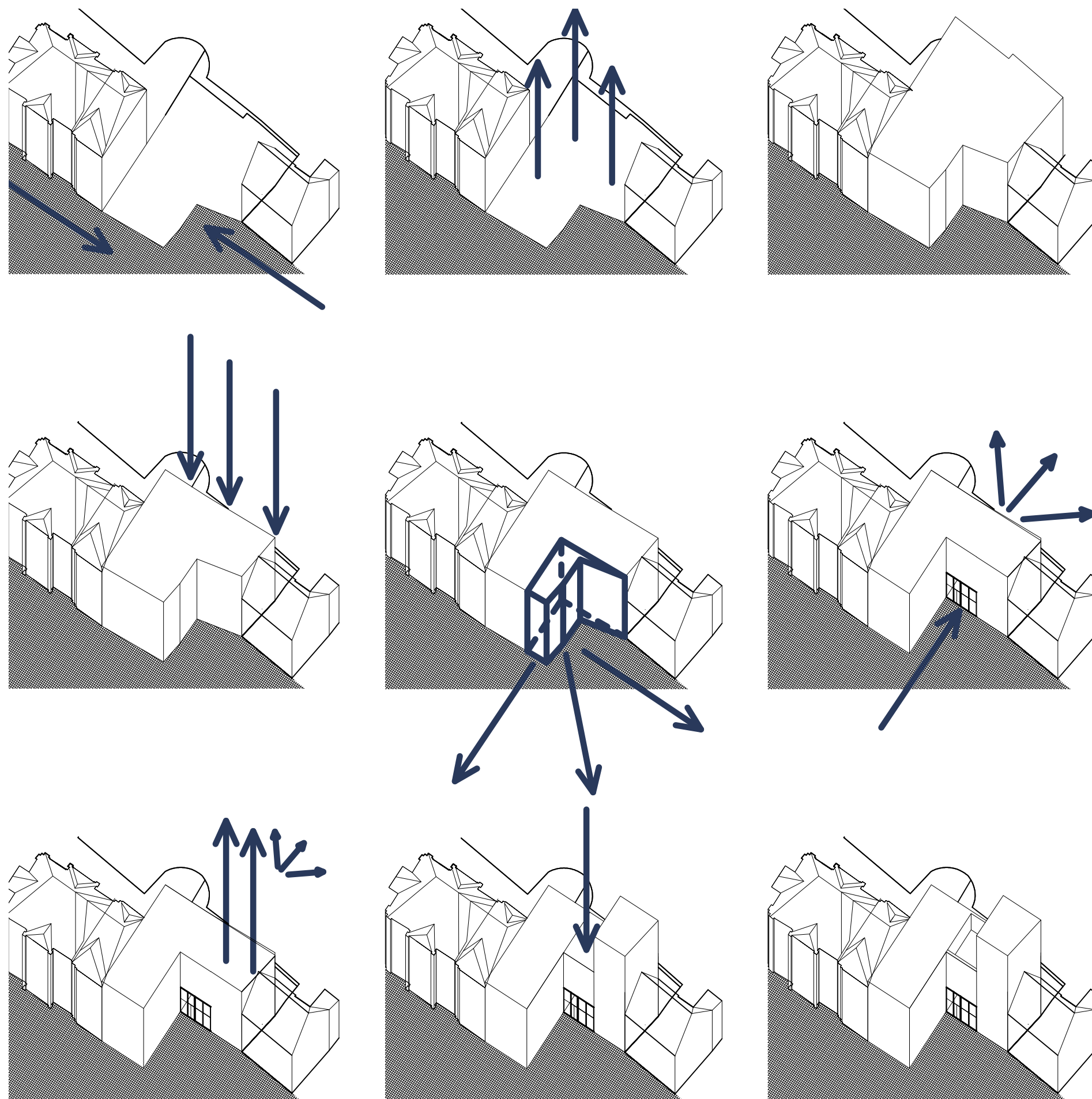

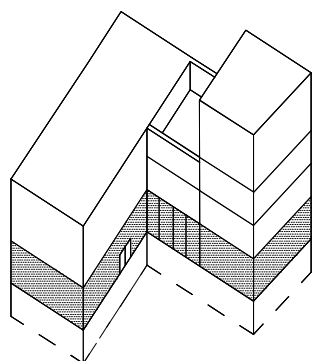
MUZEUM ZDEŇKA SÝKORY V LOUNECH

✗ Pro návrh galerie Zdeňka Sýkory jsem si vybrala proluku v historickém jádru města Loun, hned u přilehajících hradeb. Zdála se mi tato parcela dostatečně vhodná pro vytvoření důstojné k památky Zdeňka Sýkory a i jeho dílům.

✗ Schéma vývoje návrhu muzea Zdeňka Sýkory:

- ✗ zcelení stávající zástavby
doplnění celou hmotou objektu
- ✗ objekt musí být vícepodlažní
minimální navázání na výšky
oklích říms, ne-li jejich
překročení
- ✗ objekt zastiňuje vedlejší zahradu
- ✗ potřebné zkrácení objektu
vzniká venkovní zahrada
- ✗ definování hmoty
a její zarovnání
přísnost a minimálnost
vytvoření kvalitního městského
veřejného předprostoru muzea
- ✗ průhled objektem
rámování výhledu
zahradu je otevřená přírodě
výhled do zeleně a Českého středohoří
- ✗ vytvoření dominanty města
věž s vyhlídkou na historické centrum
a České středohoří
- ✗ zpřístupnění střechy pro veřejnost
sala terrena
prostor může sloužit jak k výstavním
prostorům i jako soukromá terasa
Lenky Sýkorové
- ✗ výsledný návrh
uzavřený k veřejnosti
otevřený k přírodě a umění

Příběh začíná, když....

vystupuji na lounském autobusovém nádraží a mířím směrem k Muzeu Zdeňka Sýkory, mělo by být přímo v centru. Tak jsem zvědavá jestli ho najdu rychle nebo budu bloužit.

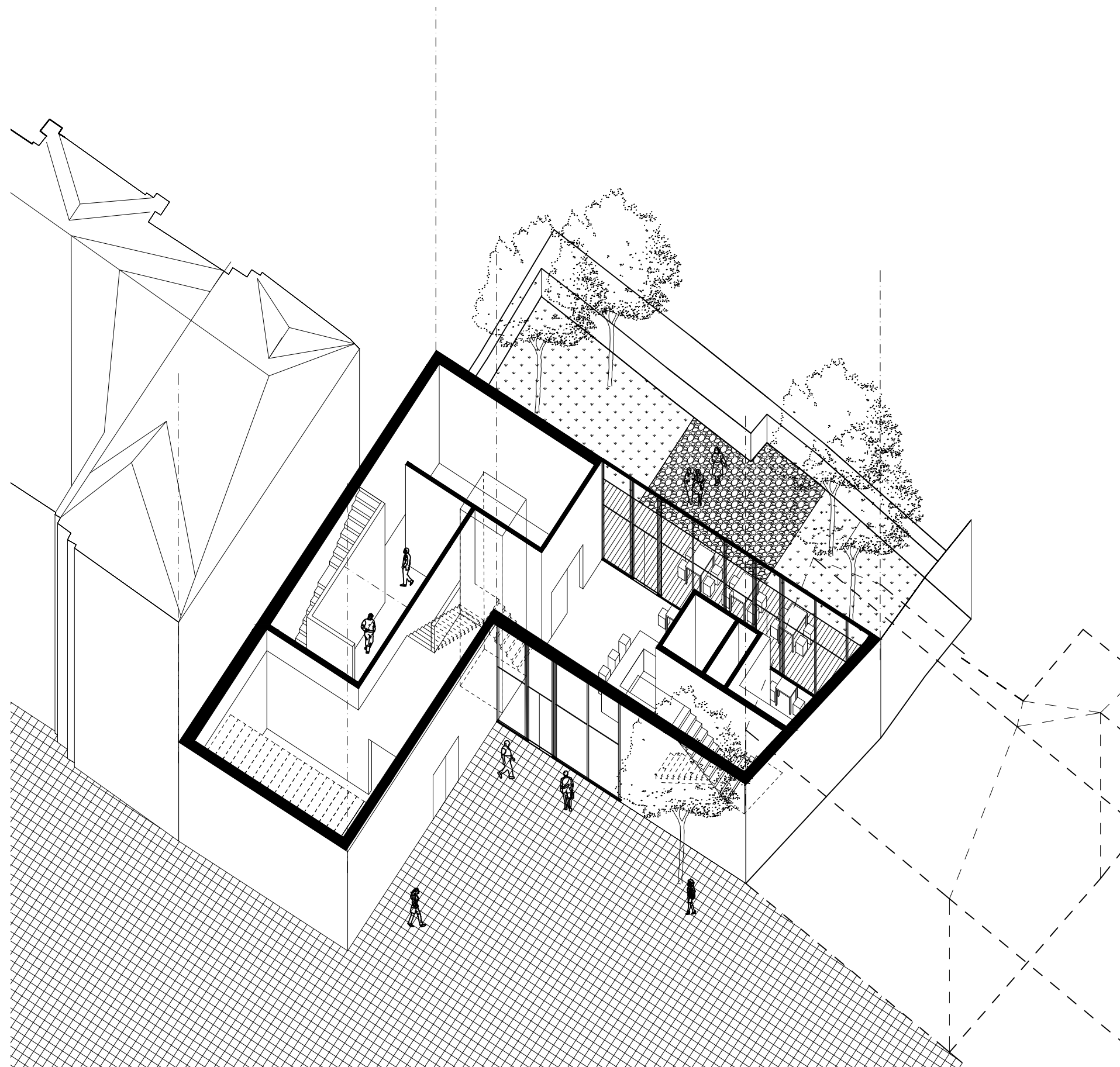
Jdu ulicí Pražskou, ale měla bych se držet spíše vlevo, zkusím nejbližší ulicí zahrnout a budu doufat, že jsem to už nepřešla. A najednou tuším, že mě oči sklouzli tím správným směrem. Bílá hmota s překrásným průhledem do zeleně. Nedá mi to a musím zamířit a zkusím štěstí. Jdu blíž a malý nápis mi napovídá, že jdu správně.

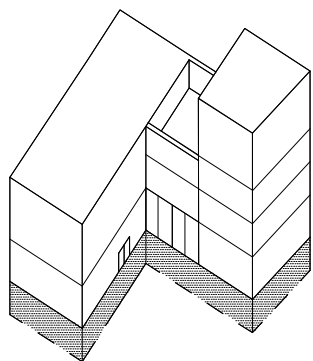
Stojím před Muzeem Zdeňka Sýkory a ten průhled do zeleně mi nedá. Mám chuť vstoupit a proto nesměle vstupuji dovnitř. Hned při vstupu si všímám volného prostoru a baru uprostřed, kde mě už vyhlíží usměvavá paní a vítá mě. Milá žena hned od pohledu, říkám si.

Ráda bych si prohlédla výstavu Zdeňka Sýkory, učili jsme se o něm ve škole. A protože mě zaujal, neváhala jsem z Prahy přijet a dozvědět se víc.

Kupuji si teda vstupenku na Zdeňka Sýkoru, i když milá paní na recepci mi nabízí i vstup na jejich proměnlivou krátkodobou výstavu. Prý stojí za to a určitě ji budu chtít vidět nakonec taky. Při čekání na vytištění vstupenky nahlížím do zahrady, překrásný výhled, díky tomu si všímám plných stolečků a spoustu lidí, kteří popíjejí kávu a pochutnávají si na sladkém. Bezvadný, pomyslí si, po prohlídce se zastavím ještě na cappuccino a domácí bábovku.

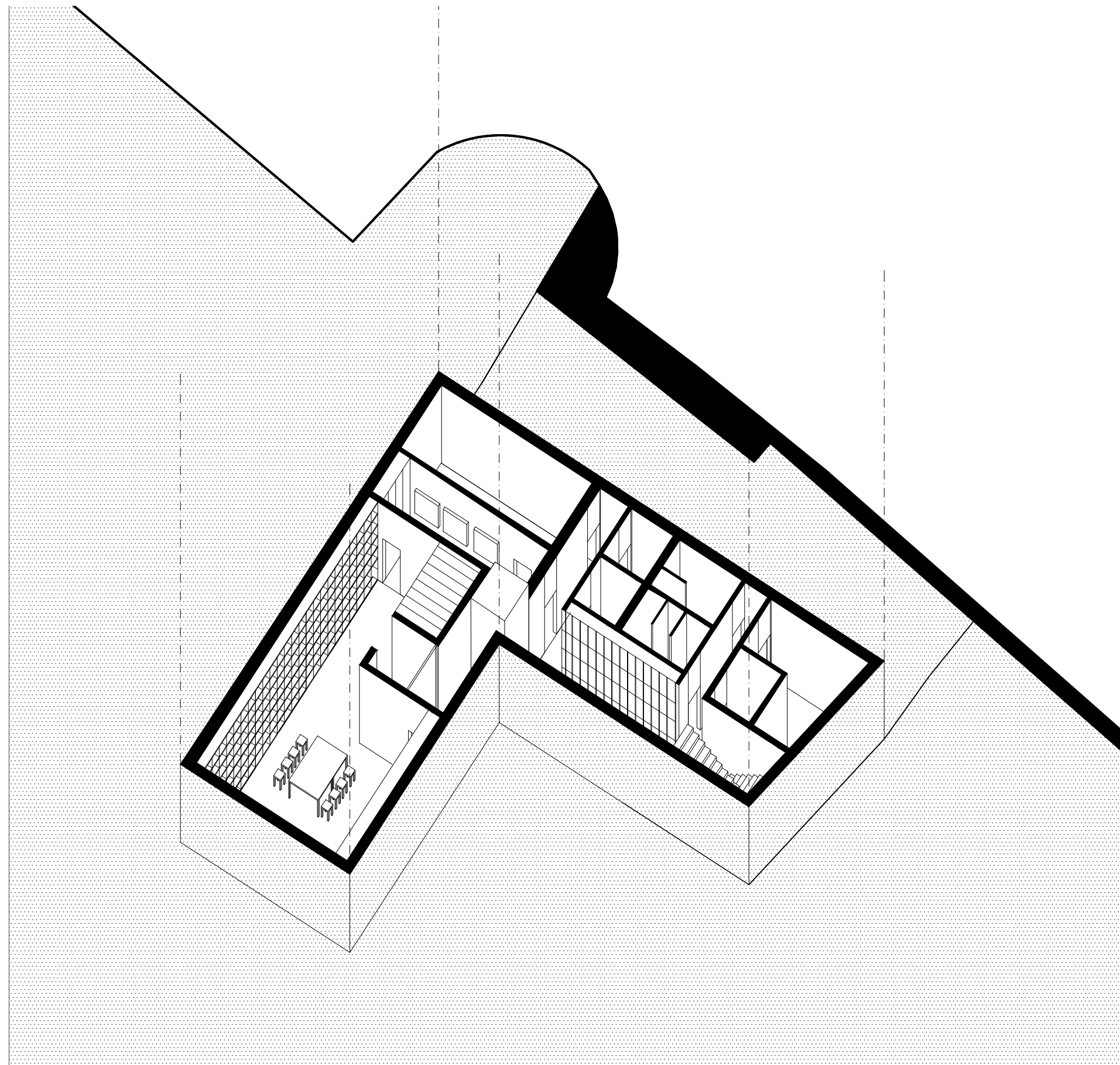
Potřebuji si odložit batoh a mikynu, paní už ví na co se chci zeptat a posílá mě o patro níž, kde najdu skříňky..

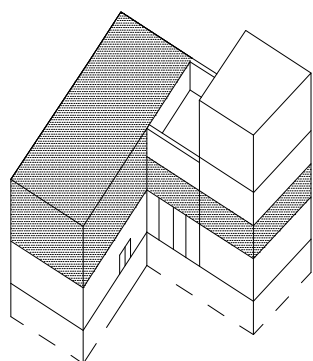

Seběhnu schody a narážím na velké skříňky. To je bezva, protože v mnohých galeriích jsou jen malé a ještě k tomu špatně přístupné. Odlo-
žím si a rovnou si odskočím i na toalety, které jsou hned vedle.

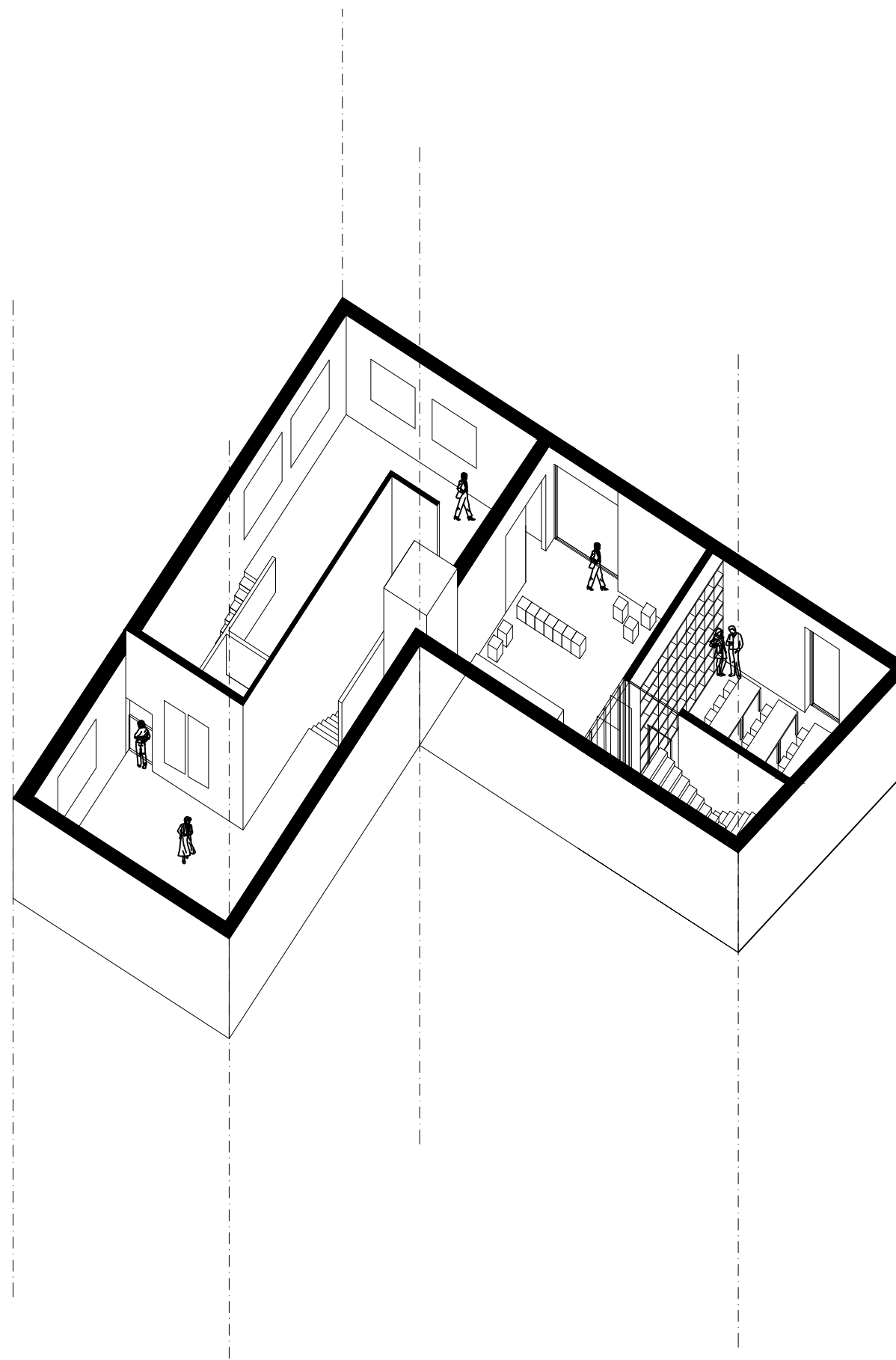
Nejsem nikým rušena a proto pohlížím dál po suterénu a zjišťuji, že se zde nachází i kompletní technické a hygienické zázemí muzea. Také vedlejší místosti potřebné k provozu muzea. Jako je balárna, zasílání - expedice, správa, konzervace, organizace, restaurátorské dílny a v neposlední řadě fotografické zázemí. Místnost pro vzduchotechniku a kotelnu. Ta se pak nachází za schodištěm po pravé části. Po rychlém šmejdní se konečně přesouvám zase do přízemí kde začnu prohlídku. Na prohlídku Zdeňka Sýkory se prý dostanu pravými dveřmi. Tak jdeme šmejdit dál...

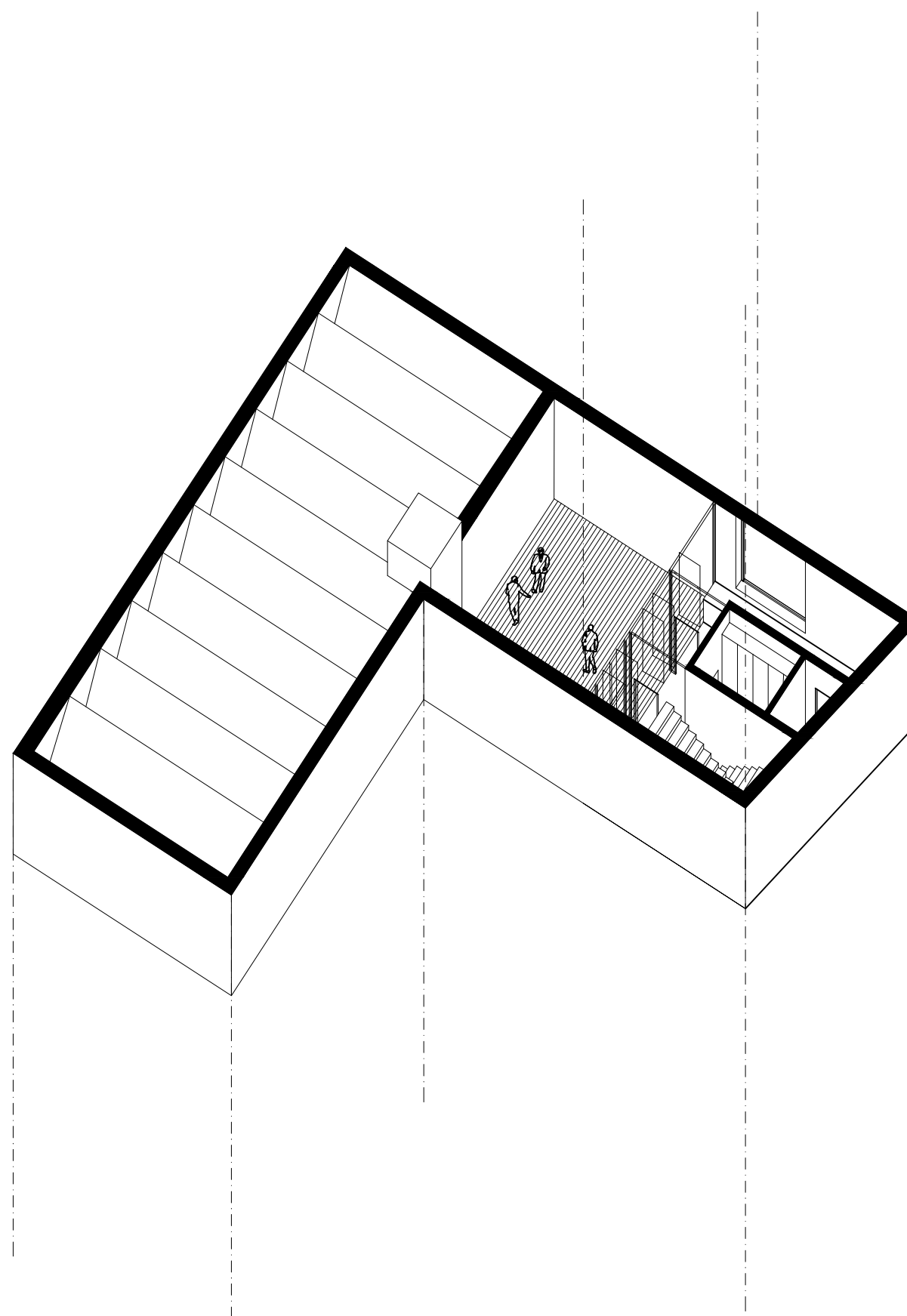
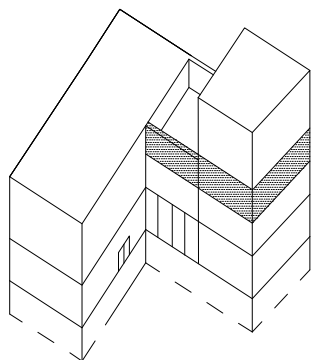

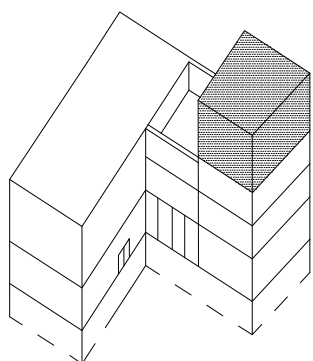
Tak nejen díla, ale i prostory podtrhují jeho uměleckou vývojovou linii. Konec výstavy ústí průhledem, který mě pocitově láká k návštěvě dalšího patra. Dvouramenným schodištěm stoupám výš a dostávám se do krásně prosvětleného prostoru následujícího výstavního sálu. Míjím poslední obrazy a až na závěr si všimnu skulinky ve stěně. Kam asi vede, říkám si. Ale procházejí tam lidé, takže přístupné veřejnosti ten prostor nejspíš bude, zeptám se ženy na recepci. Šipky mě směřují do dalších prostor, konec výstavy se blíží. Přicházím k dalšímu obrazu. Ne, není to obraz je to výhled do krajiny, je to výhled do Českého středohoří, který měl pan Sýkora tak rád. Překrásný konec výstavy, na závěr vše do sebe pěkně zapadá.

Po deseti minutách pokračuji dál, ale furt musím myslet na ten průhled ve zdi. Kam to asi vede? Nesmím se zapomenout zeptat! Jinak v místnosti je spousta dalších fotografií a videí ze života Zdeňka Sýkory. Bezvadné dozvídám se víc z jeho života. Projdu dál na schodiště, kde se nachází přednáškový sál. Schodiště pokračuje výš.. Tak stoupám taky..

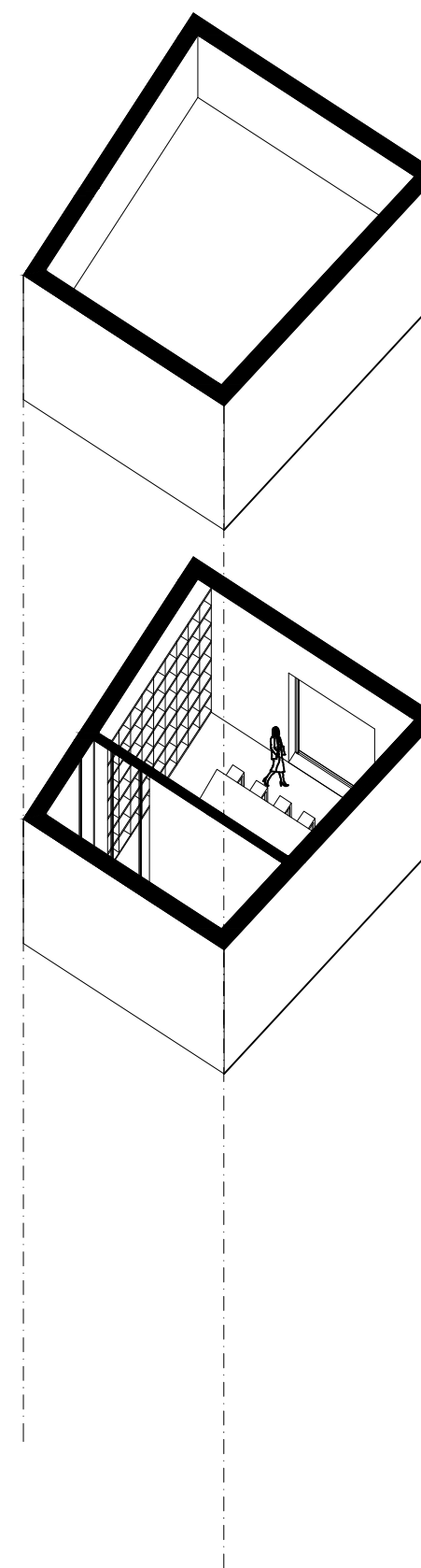
Po pravé straně se nachází kancelář paní Lenky Sýkorové, manželky Zdeňka Sýkory, jak líčí název na dveřích. Předě mnou se otevírá venkovní terasa. Taková Sala Terrena. Jak dělané na letní pozesení s přáteli u sklenky dobrého vína a dlouhých debatách nad významem umění. Ale schody vedou ještě výš, tak stoupám dál..

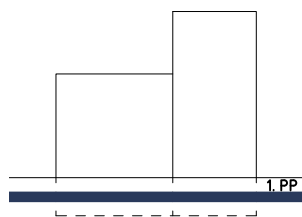
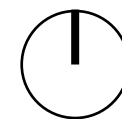

V nejvyšším patře, jak mi napovídá cedulka na dveřích, se nachází veřejný archiv se studovnou a relaxační zónou. Schválně, zkusím projít, jaké tu mají knihy. Třeba mě něco zaujme a ještě si přehodím zpáteční autobus do Prahy na pozdější hodinu...

... Uběhly tři hodiny a já se stále od knih nemohu odtrhnout. Ale už opravdu musím jít, vždyť už je pět hodin odpoledne a já mám před sebou ještě cestu do Prahy. Sbírám dolů, kde si беру batoh a mikynu ze skříňky. Přicházím k recepci a ještě se ptám té milé paní co to byl za průhled ve stěně při návštěvě prohlídky Zdeňka Sýkory. Odpovídá, že za stěnou se nachází dočasná krátkodobá výstava. Bohužel, ale dnes už na ni nemám čas, avšak mám další důvod se sem v budoucnu vrátit...

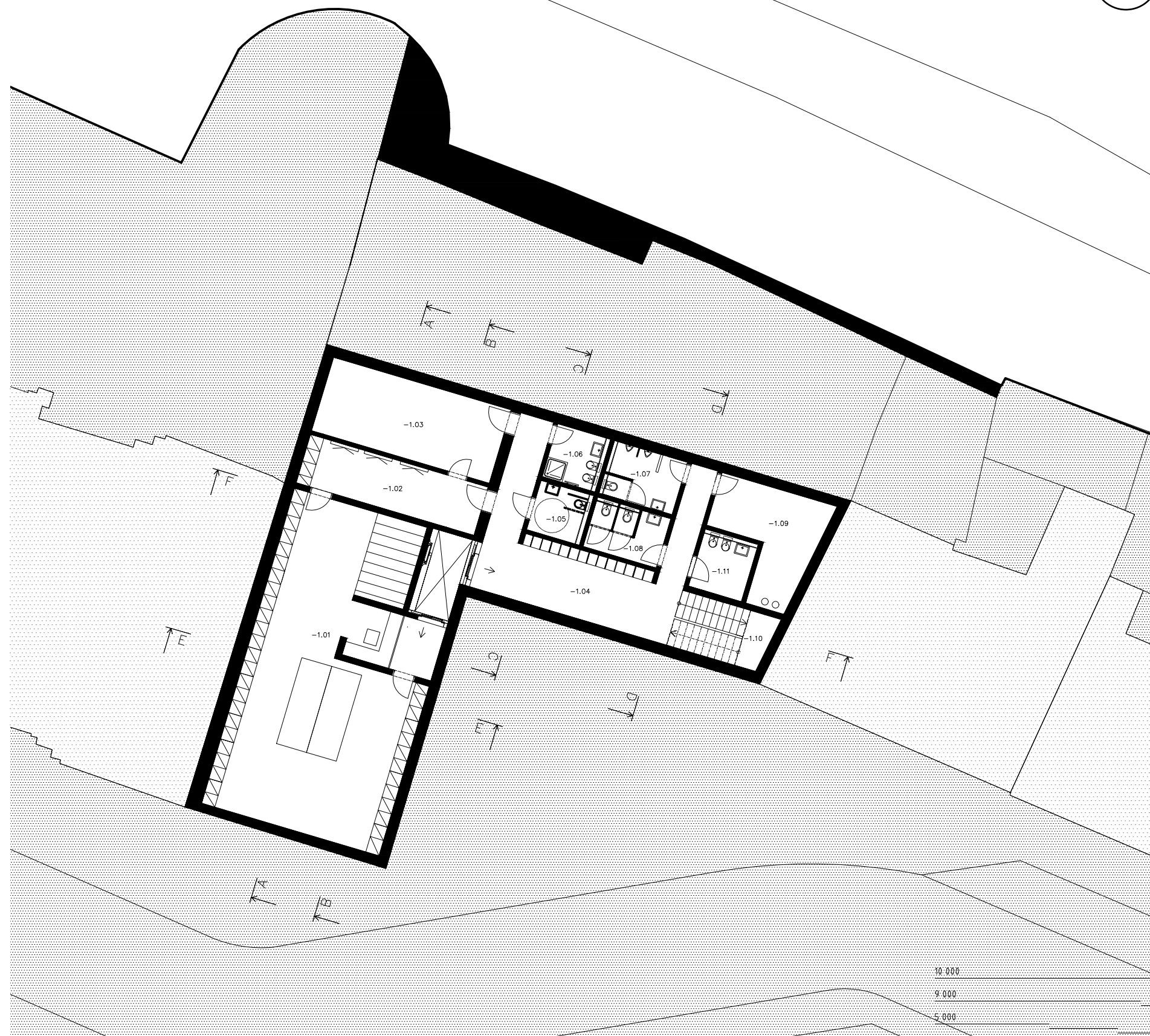
Při cestě zpět do Prahy si vzpomínám na celý den, byl to krásně prožitý den a dokonce vyšlo i pěkné počasí. Příště sem vezmu i kamarádku projdem si obě výstavy a zakončíme to nad šálkem výborné kávy s kouskem sladkého a výhledem na kopce...

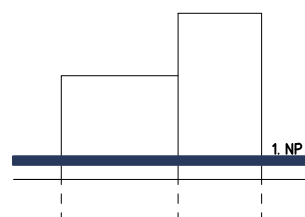
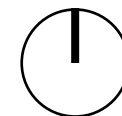

BILANCE PLOCH:

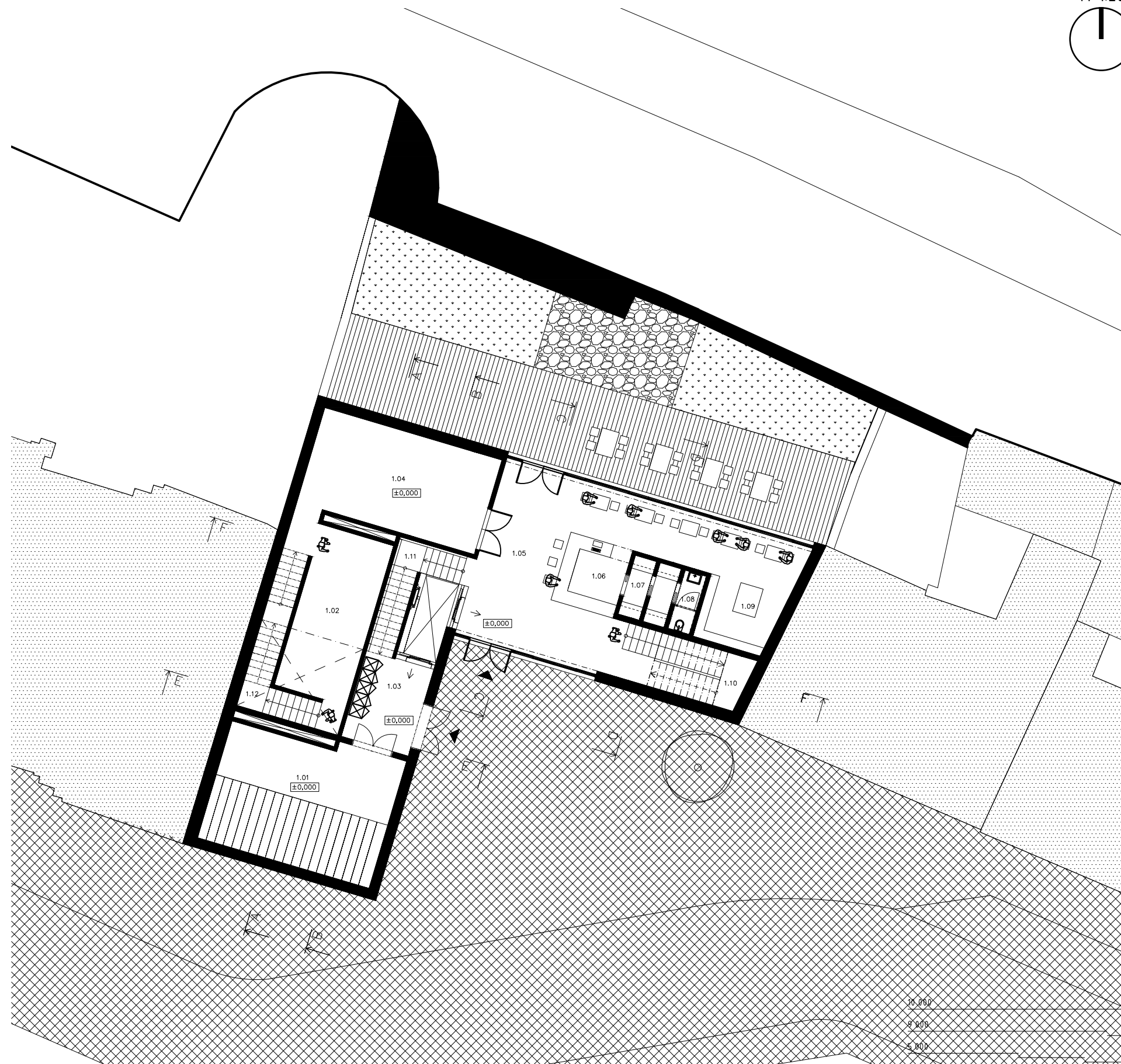
-1.01	restaurátorské dílny	115,7m ²
-1.02	chodba	17,8m ²
-1.03	vduchotechnika	27,5m ²
-1.04	chodba s šatními skříňkami	46,6m ²
-1.05	wc invalidé	4,8m ²
-1.06	wc personál /úklidovka	5,3m ²
-1.07	wc ženy	7,6m ²
-1.08	wc muži	7,1m ²
-1.09	plynová kotelna	24,9m ²
-1.10	schodiště	10,5m ²
-1.11	úklidová místnost	6,3m ²

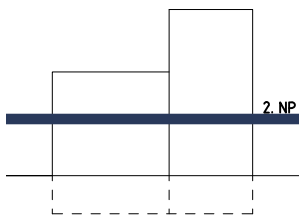

BILANCE PLOCH:

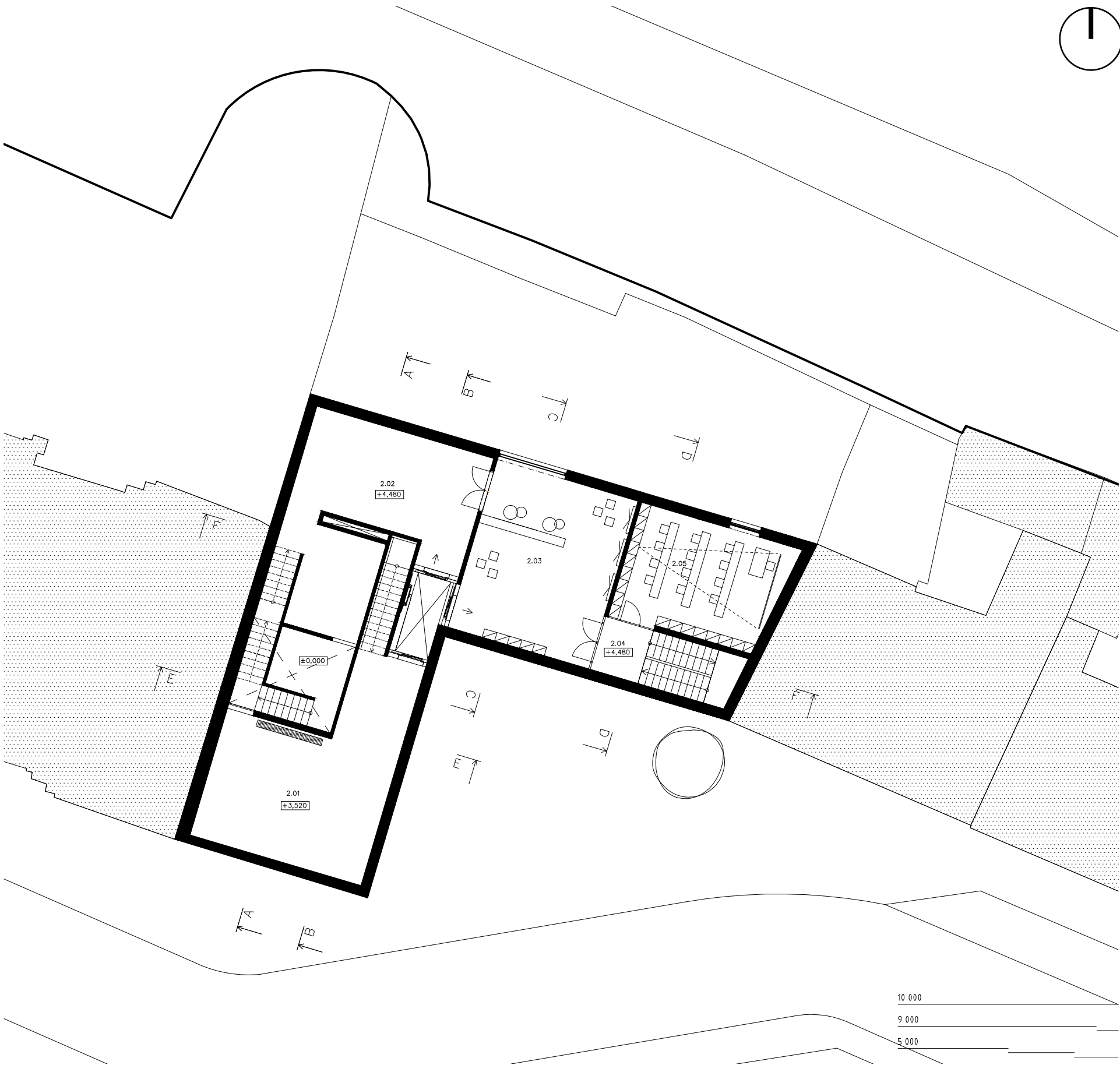
1.01	depozitář	48,6m ²
1.02	sál Zdeňka Sýkory 2	33m ²
1.03	zásobování	18,3m ²
1.04	sál Zdeňka Sýkory 1	37,3m ²
1.05	vstupní hala	71,4m ²
1.06	zázemí kavárny	8,6m ²
1.07	zázemí kavárny	5,9m ²
1.08	wc personál recepce / kavárny	2,9m ²
1.09	obchod suvenýrů	9,2m ²
1.10	schodiště	12,4m ²
1.11	schodiště	9,2m ²
1.12	schodiště	11,9m ²

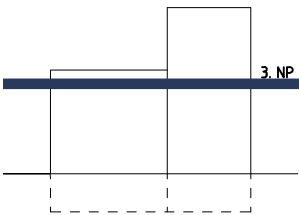

BILANCE PLOCH:

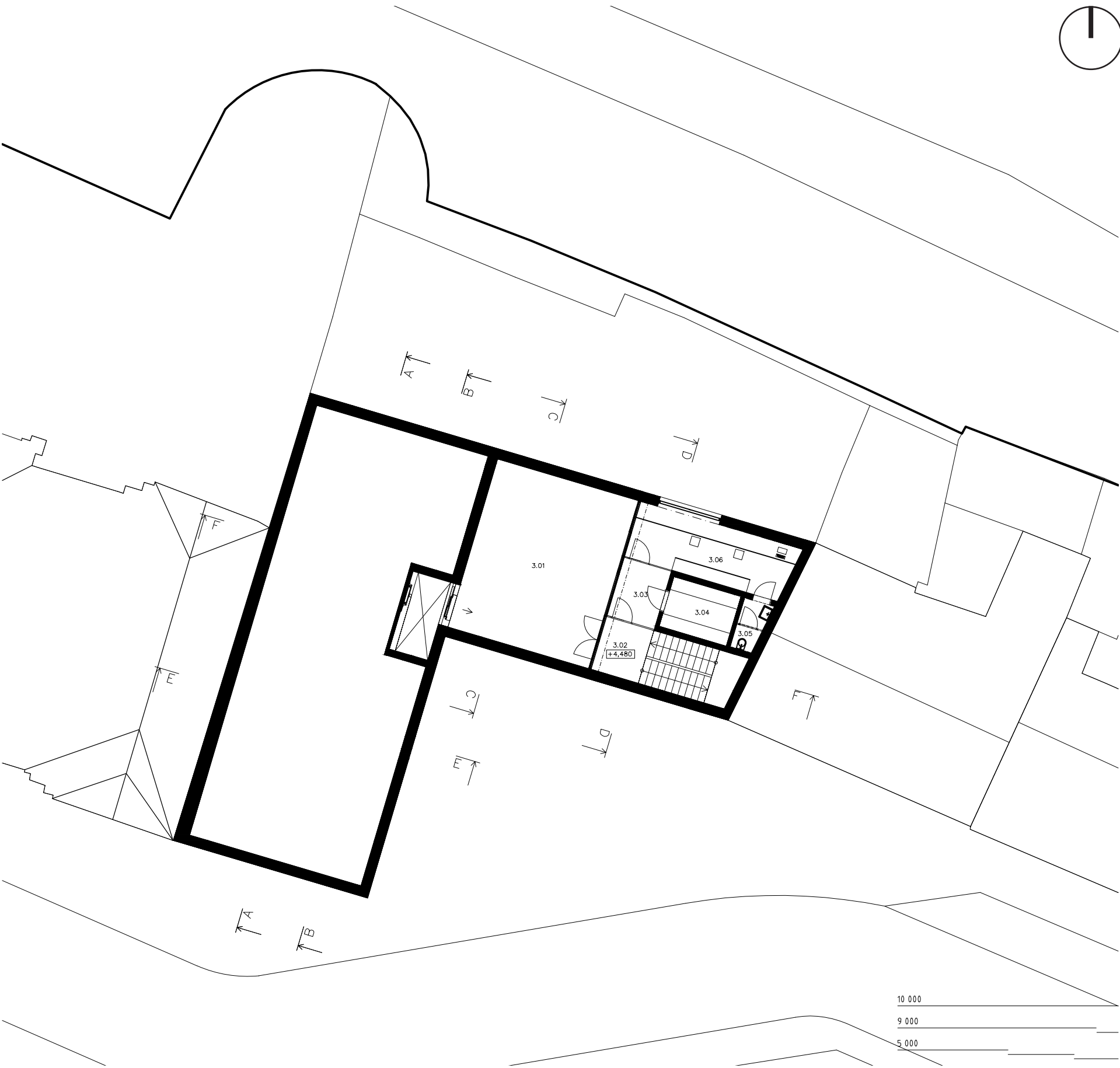
2.01	výstavní prostor pro dočasné výstavy	67m ²
2.02	sál Zdeňka Sýkory 3	79,4m ²
2.03	mediotéka	54,2m ²
2.04	schodiště	16,3m ²
2.05	přednáškový sál	23,4m ²

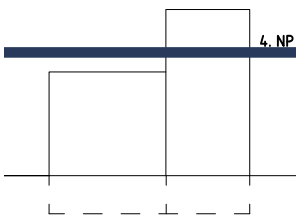
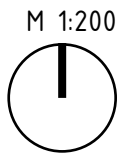

BILANCE PLOCH:

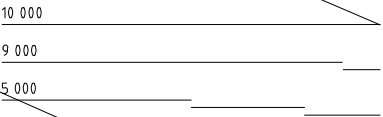
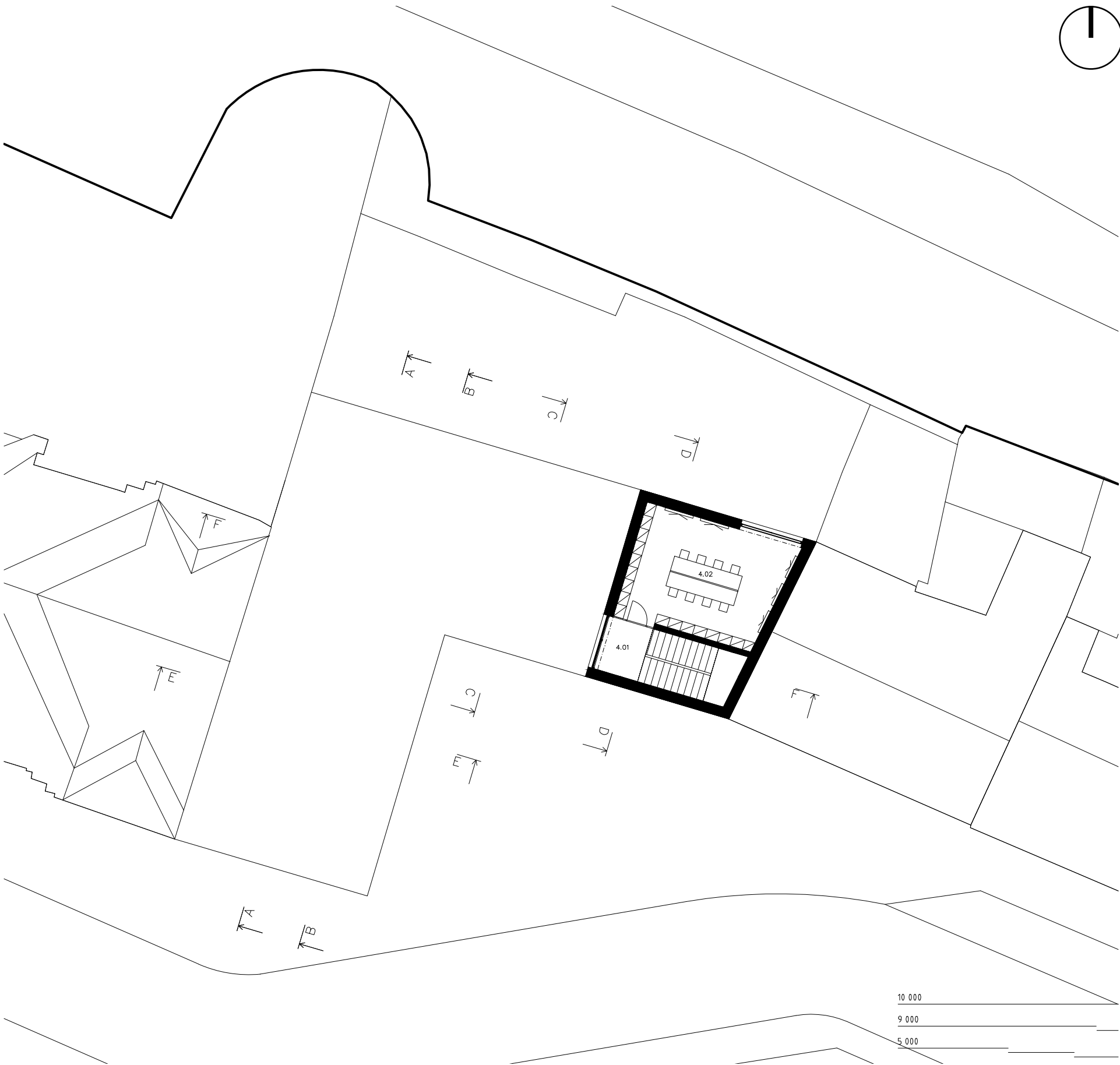
3.01	sala terrena	54,2m ²
3.02	schodiště	16,3m ²
3.03	chodba	5,8m ²
3.04	sklad	12,8m ²
3.05	wc	4,3m ²
2.07	kancelář paní Sýkorové	19,9m ²

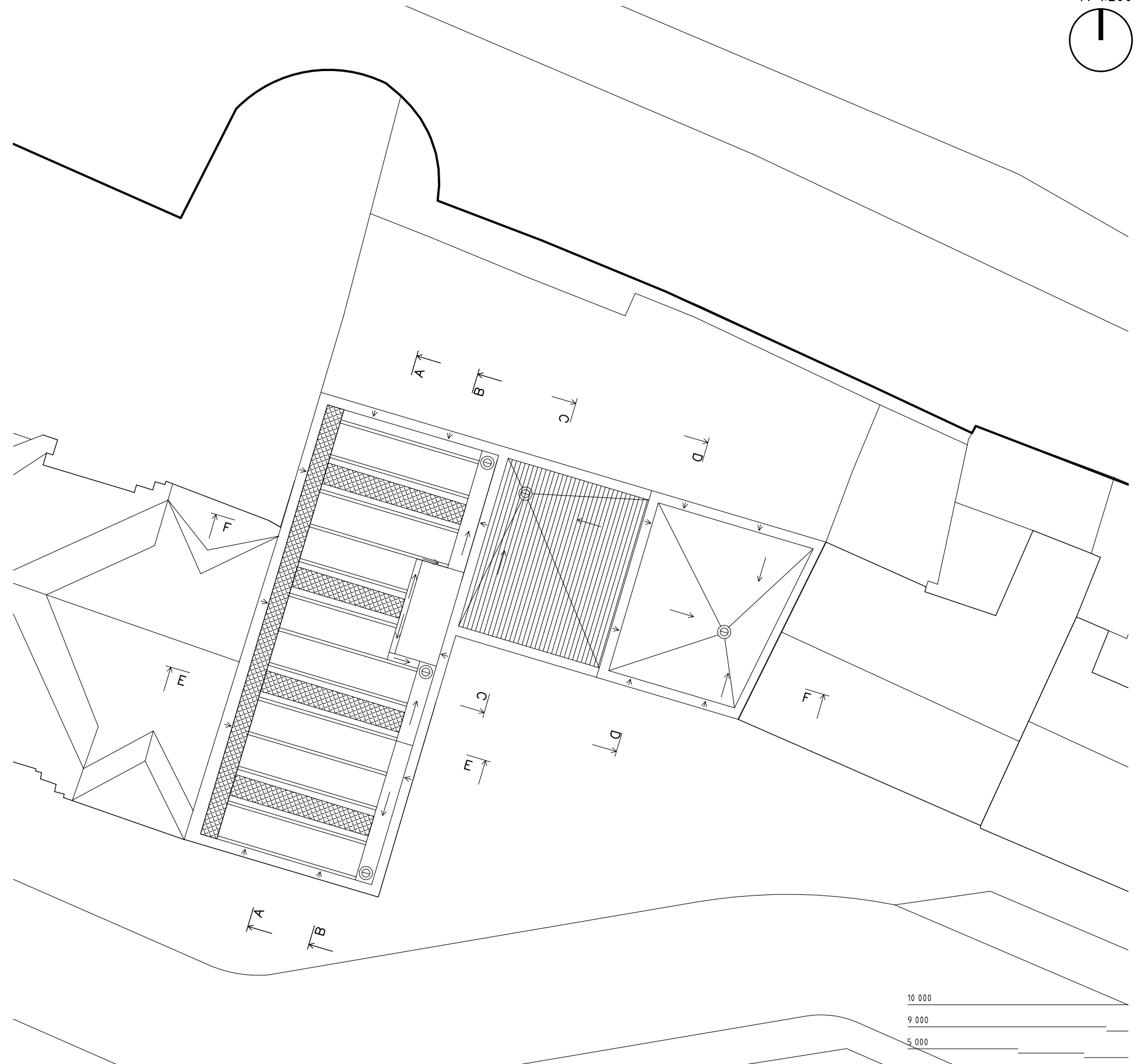
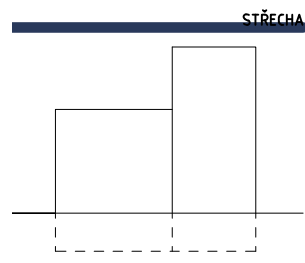
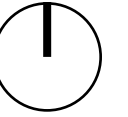

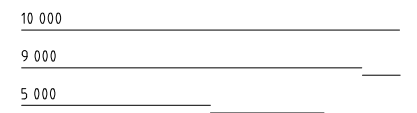
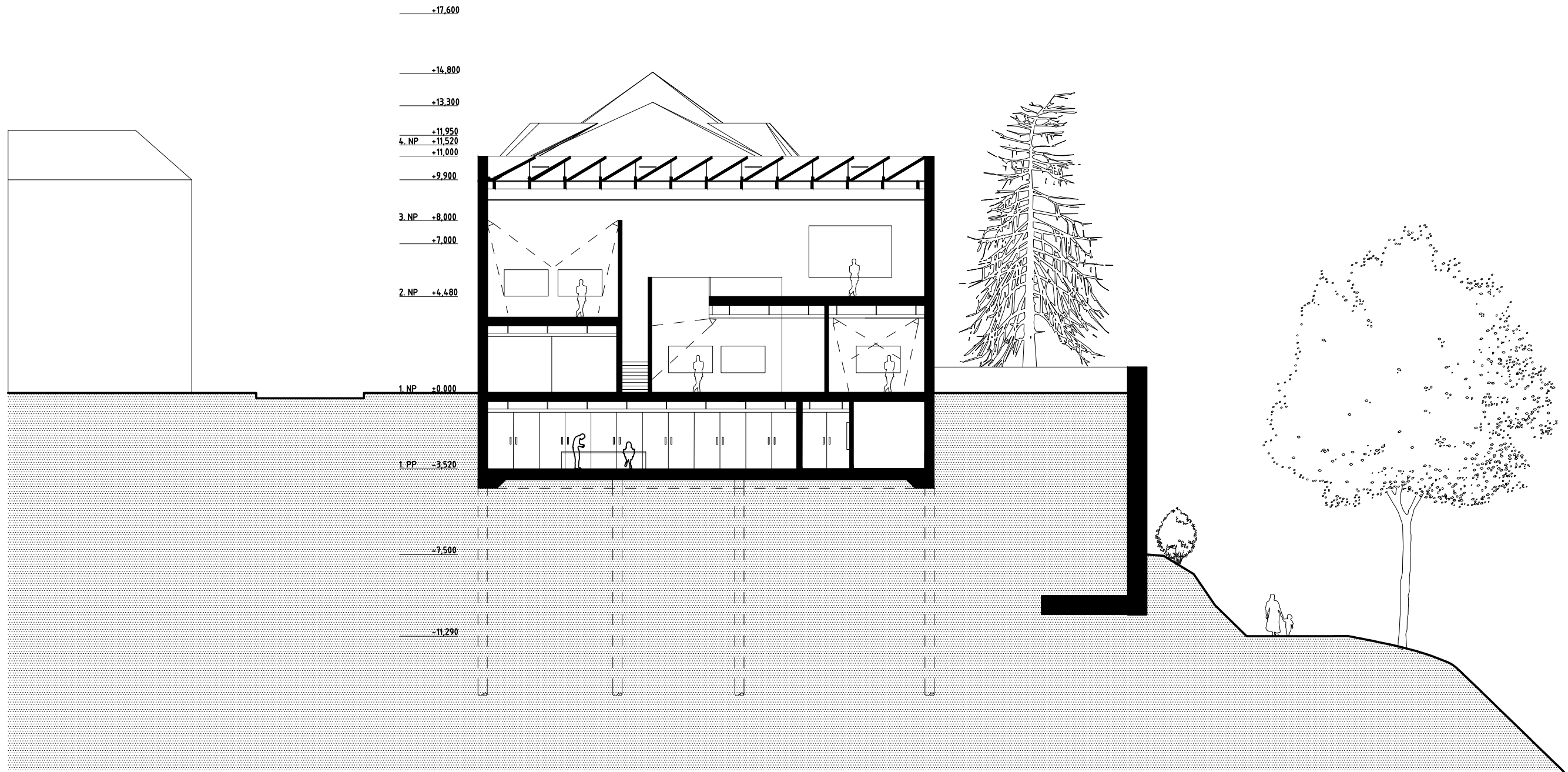
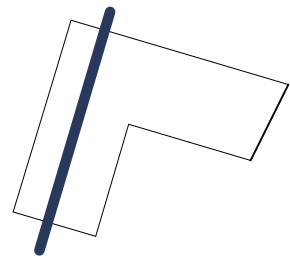

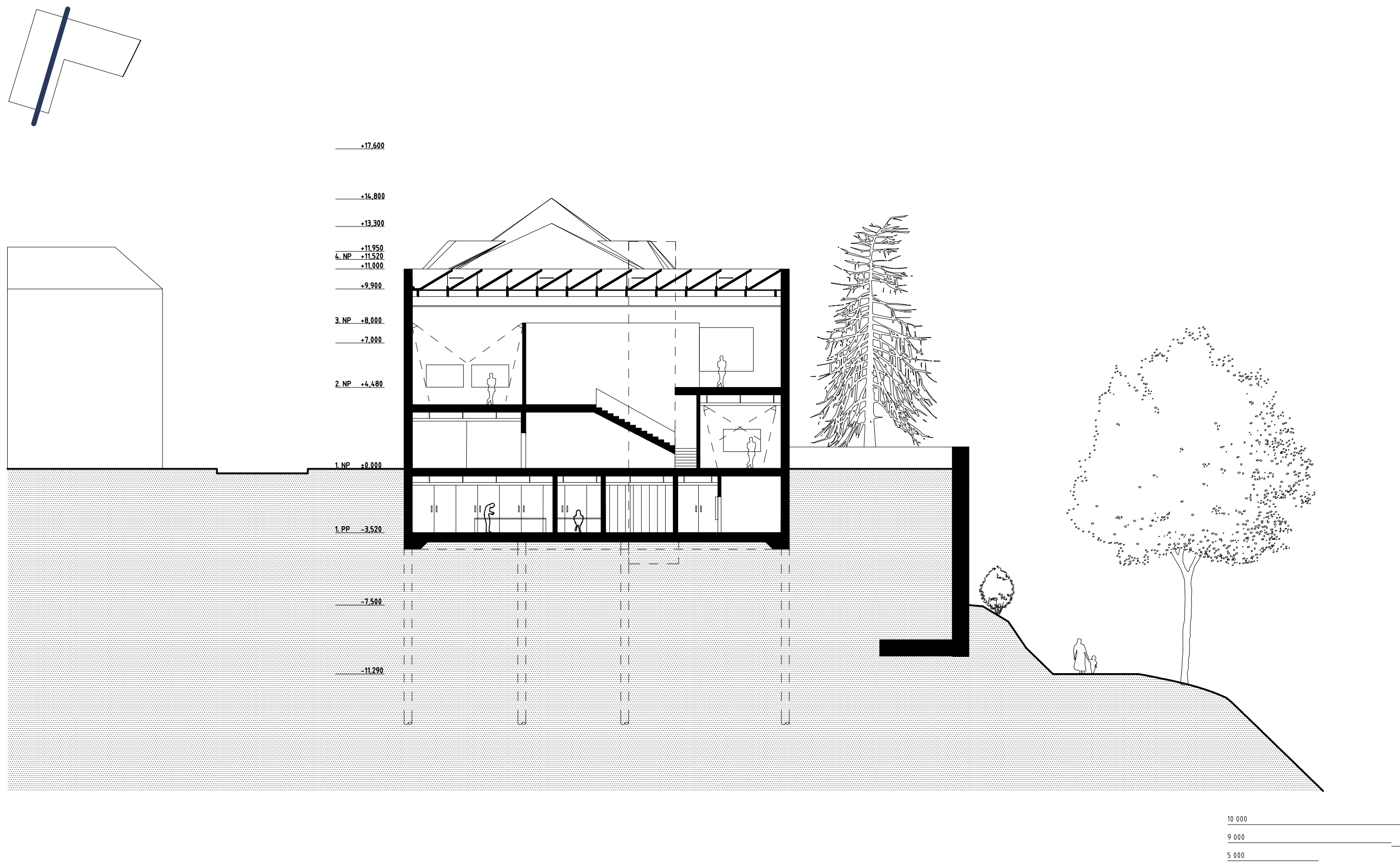
BILANCE PLOCH:

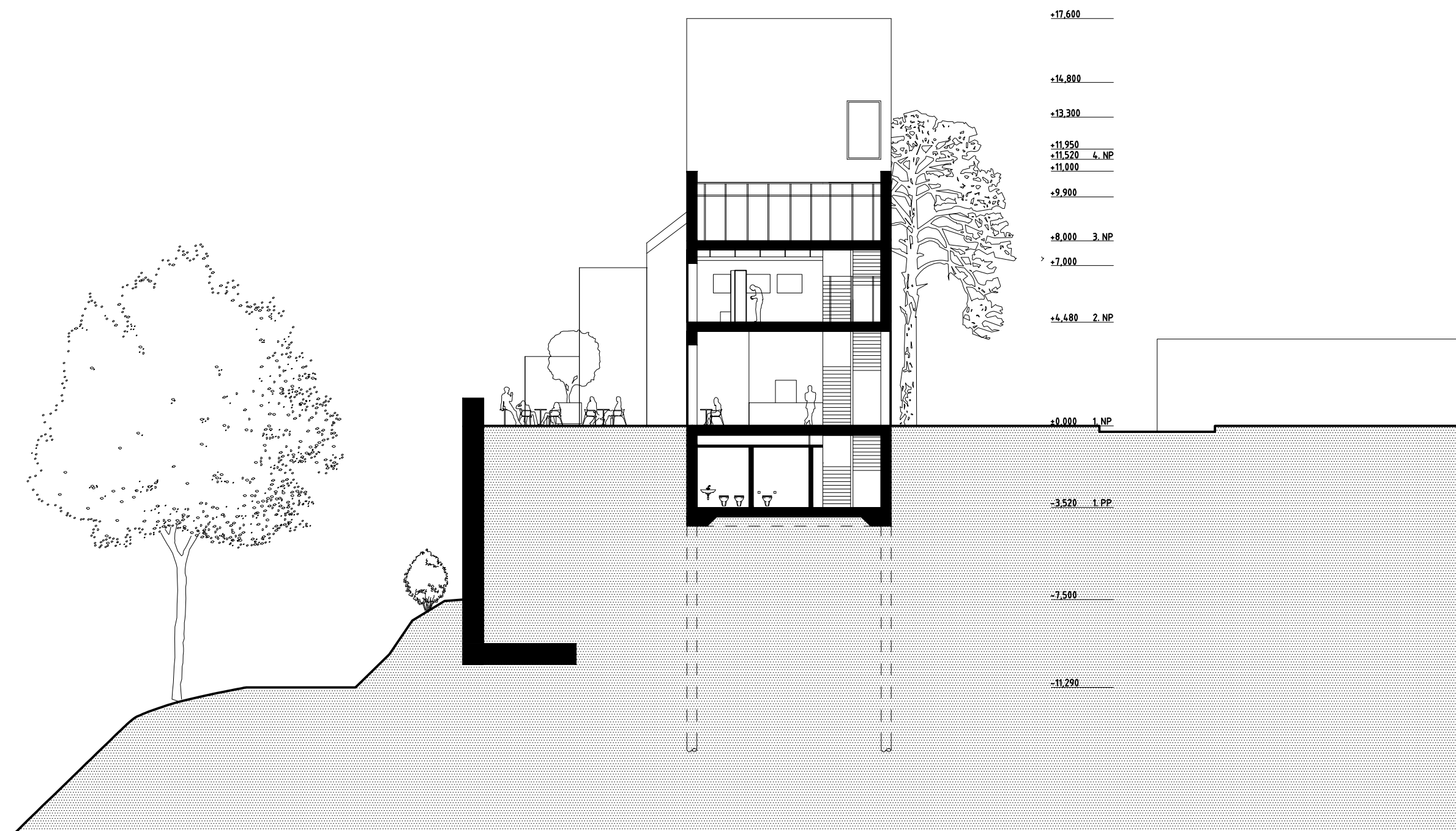
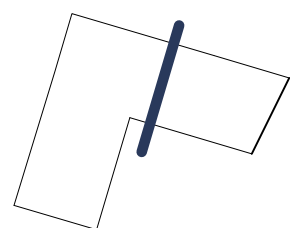
4.01	schodiště	16,3m ²
4.02	veřejný vedlejší archiv	42,8m ²

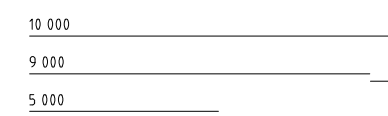
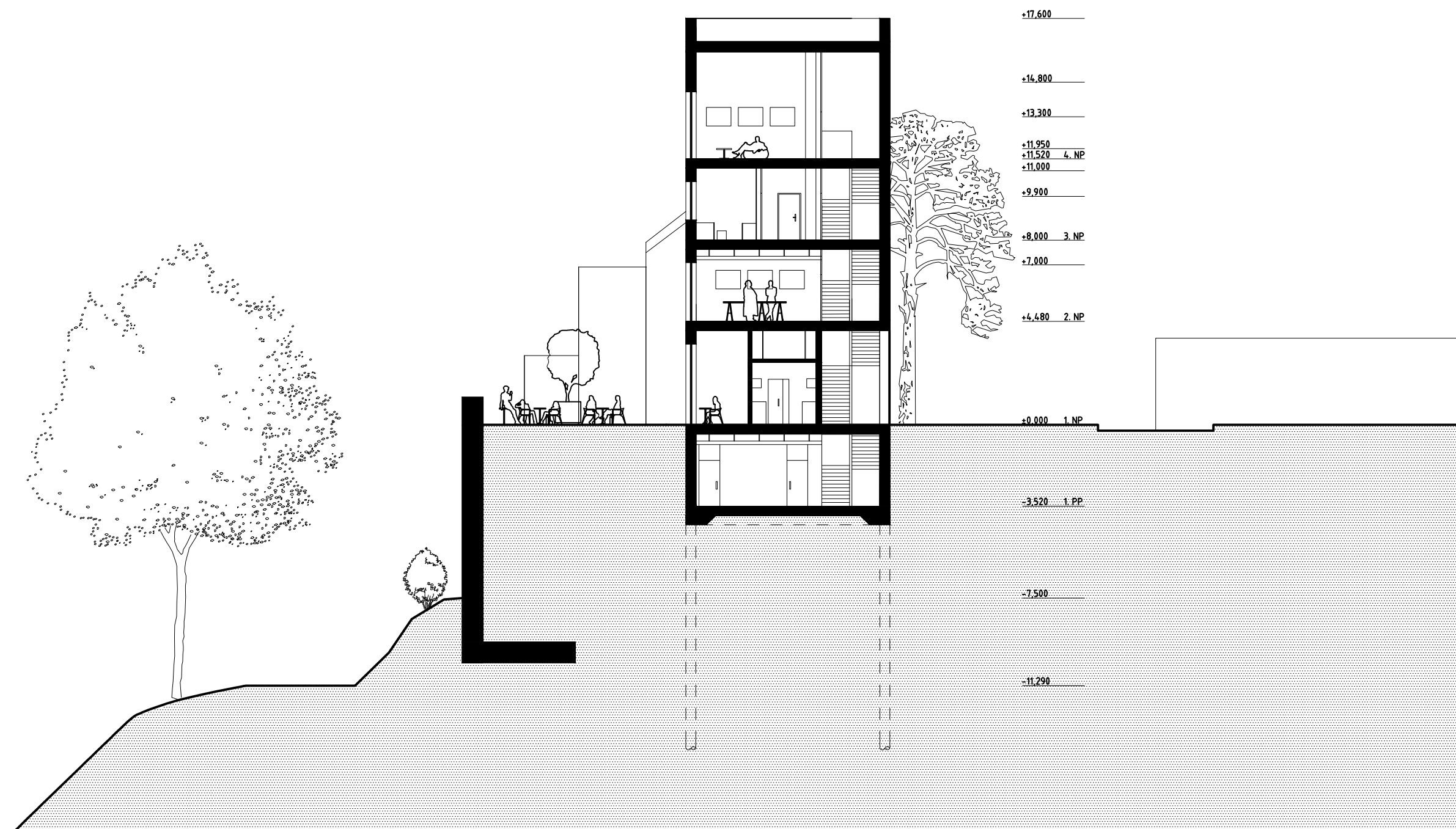
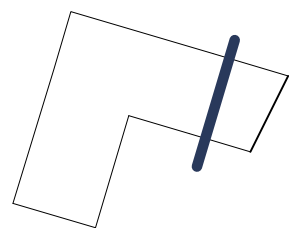

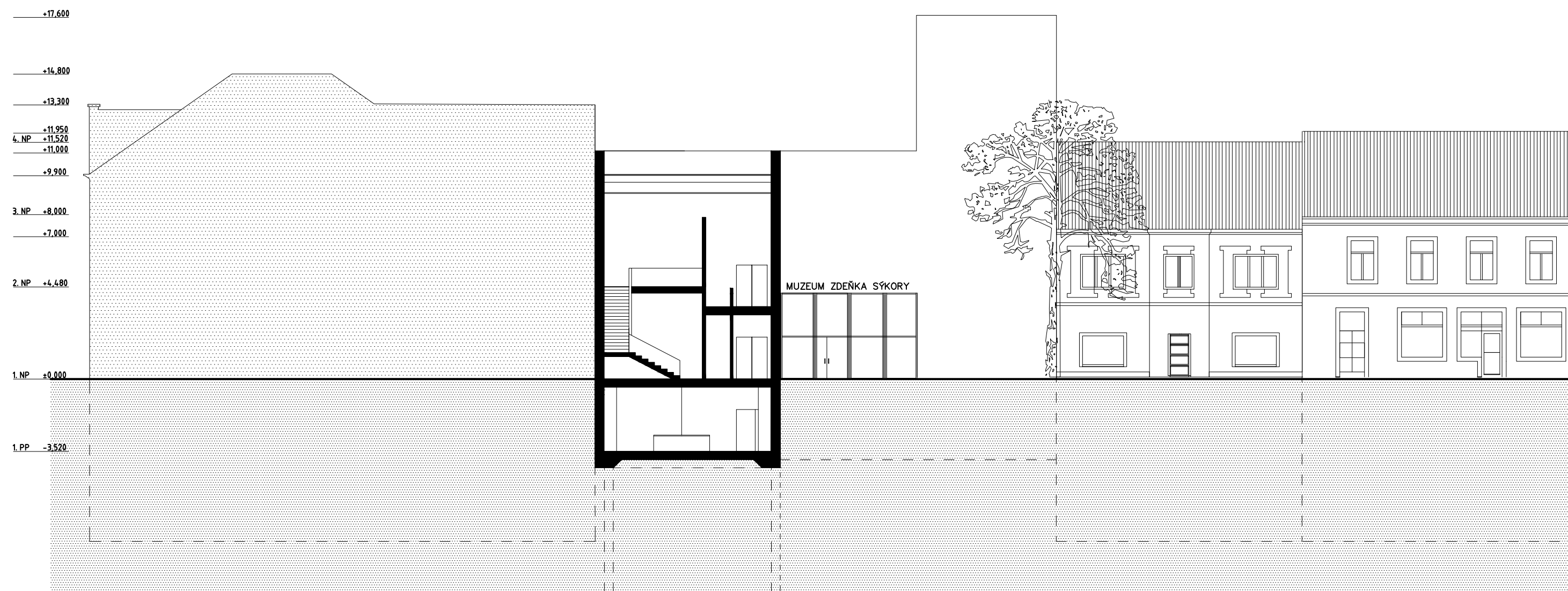
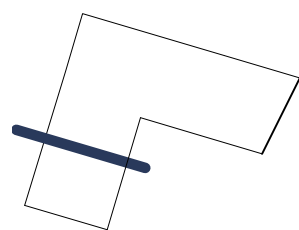

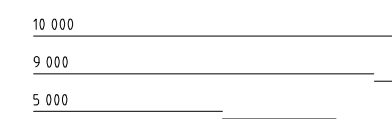
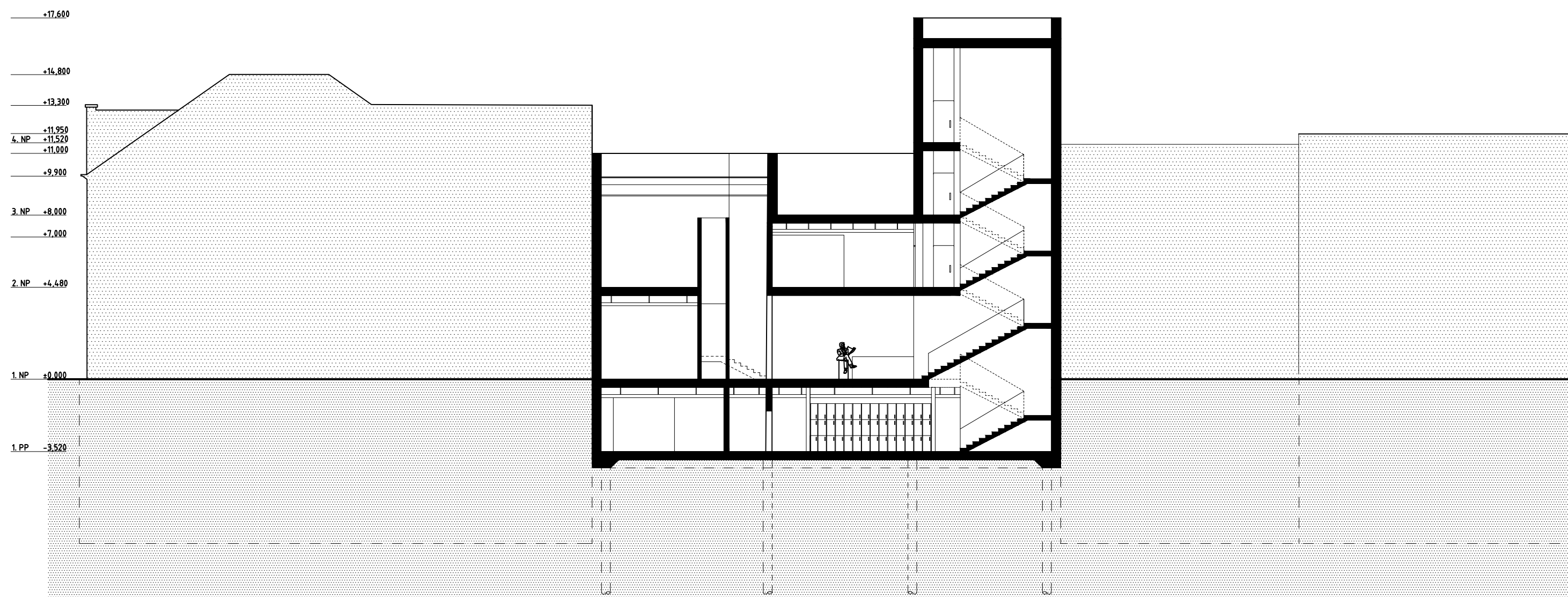
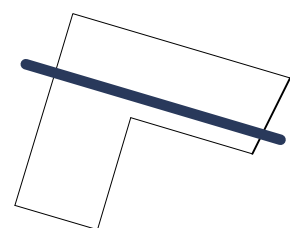

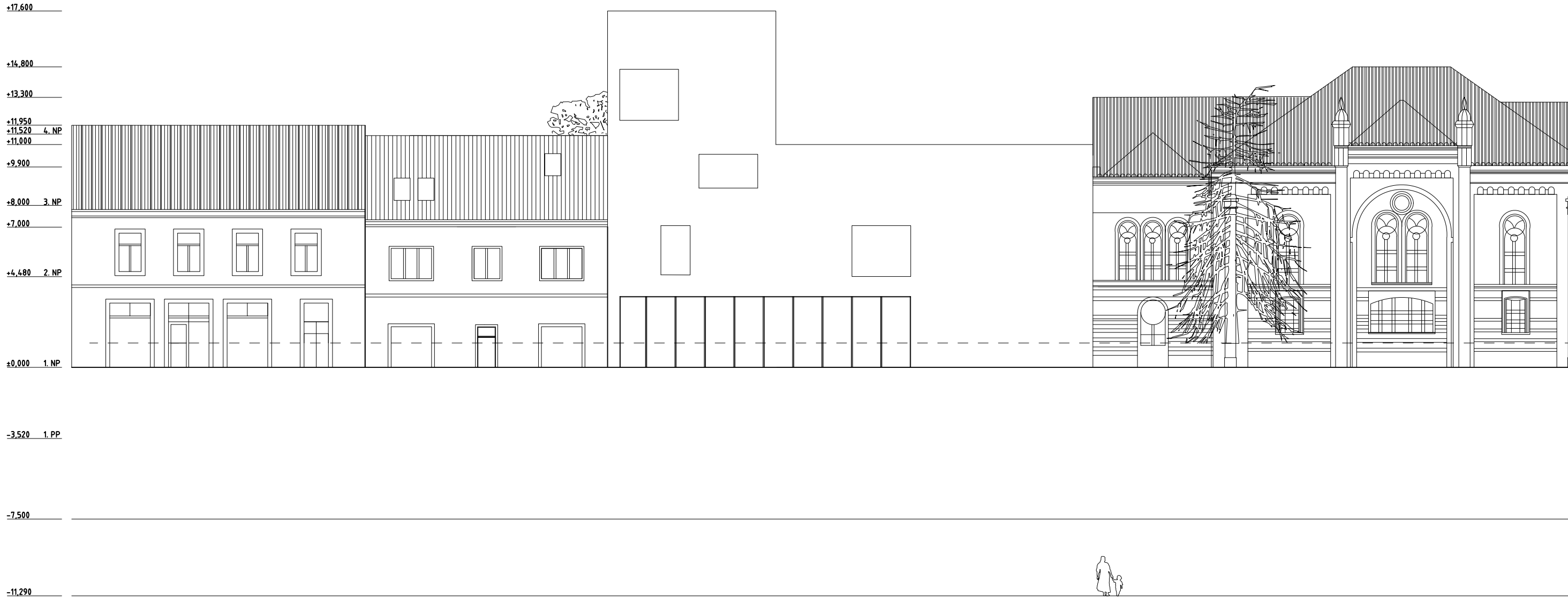
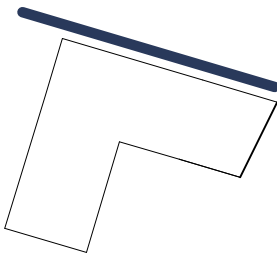

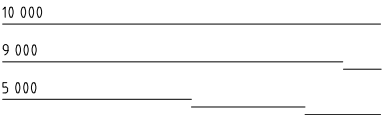
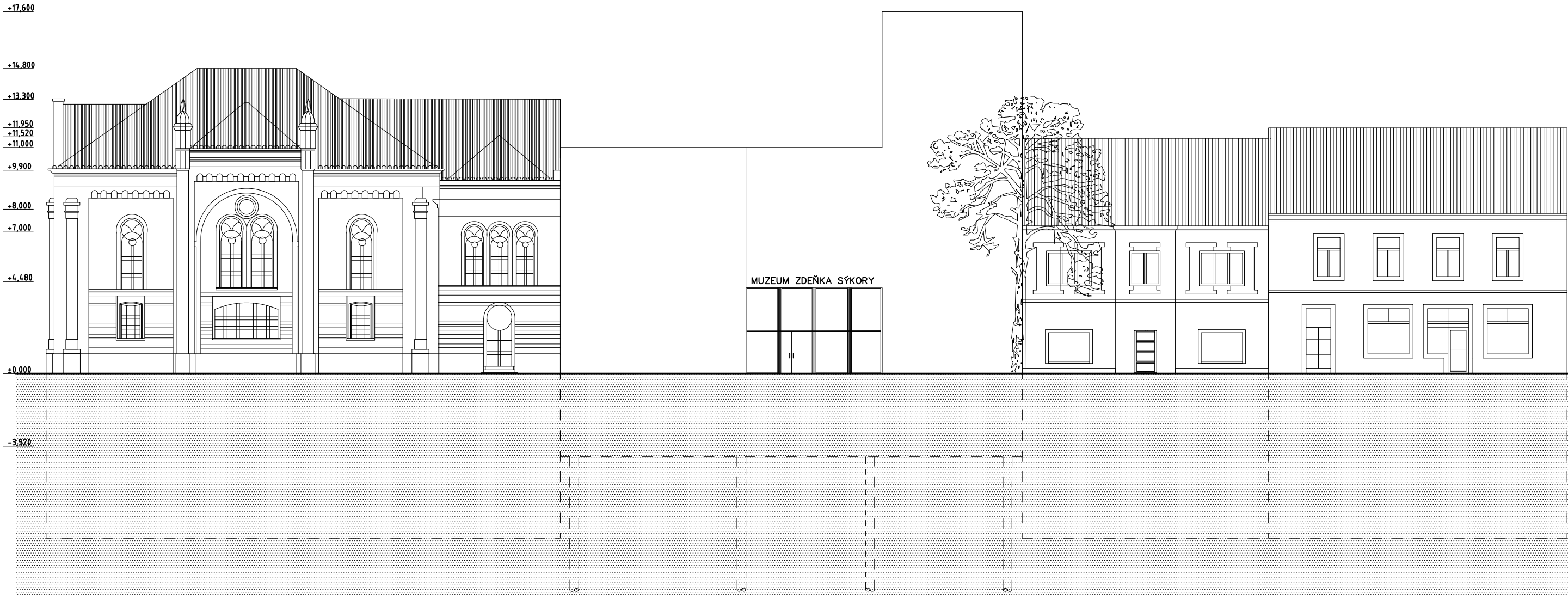
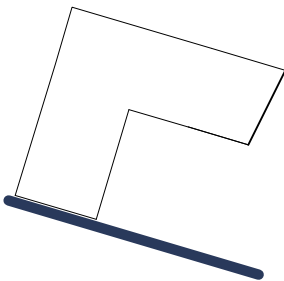
10 000
9 000
5 000

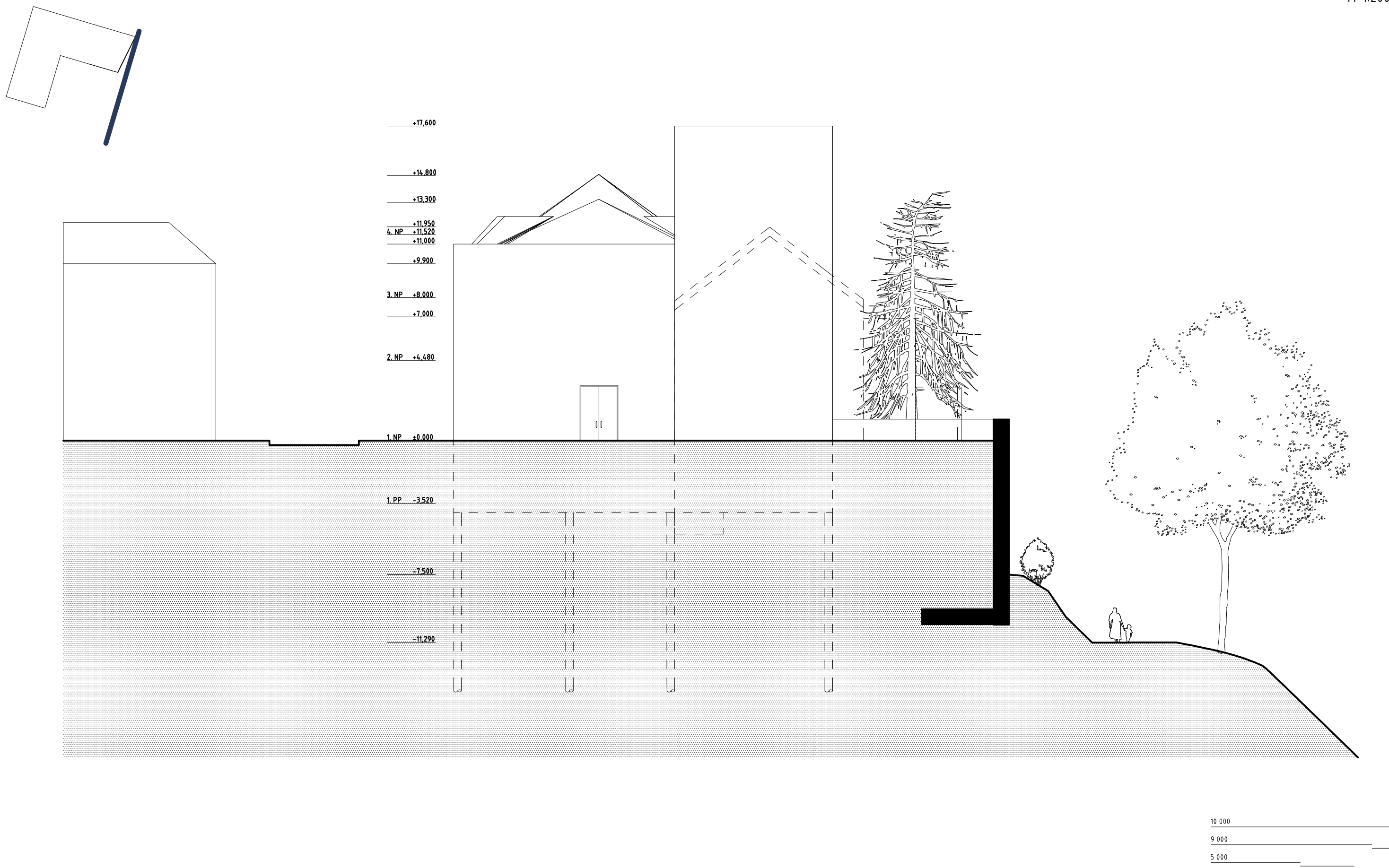

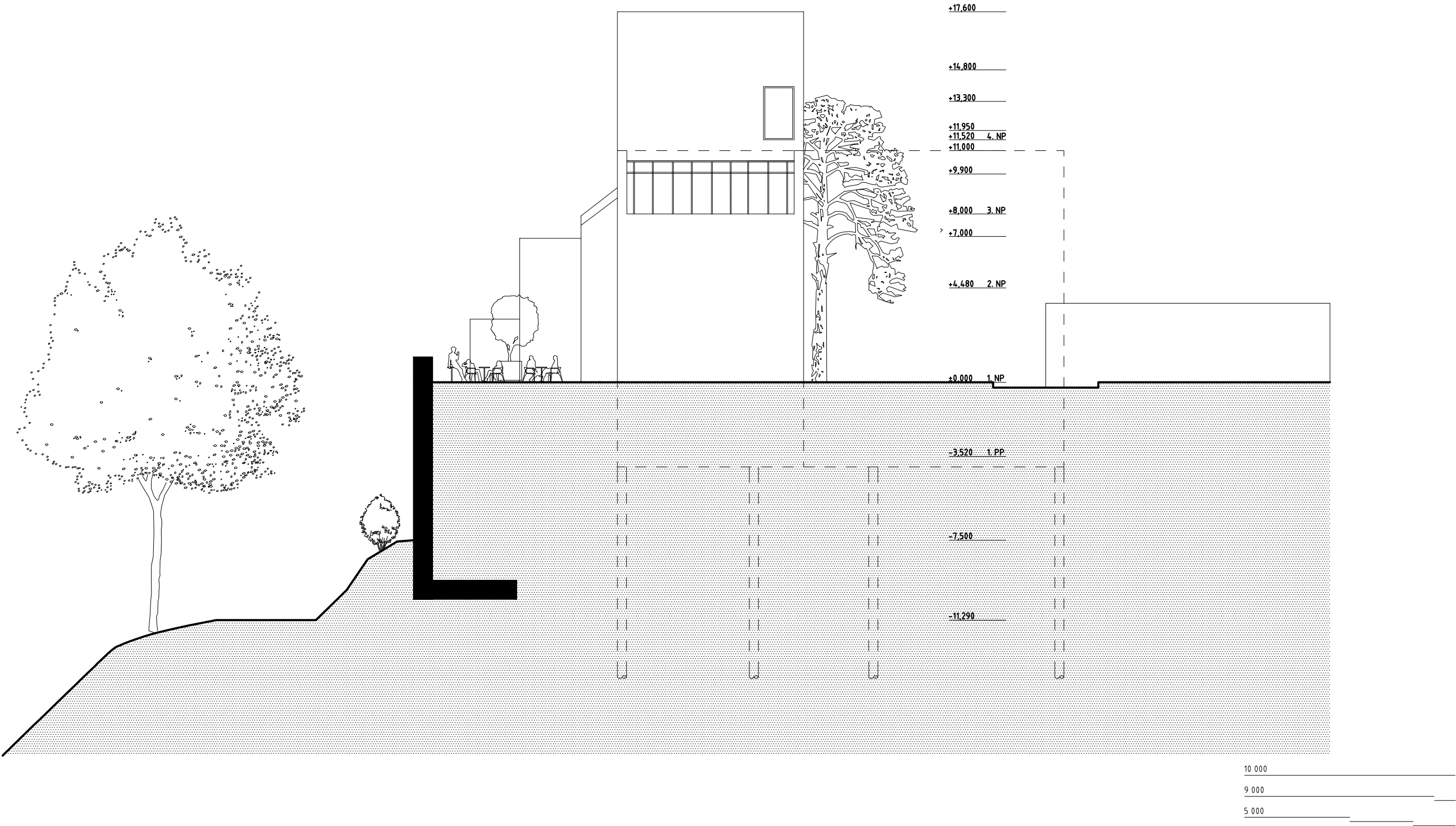
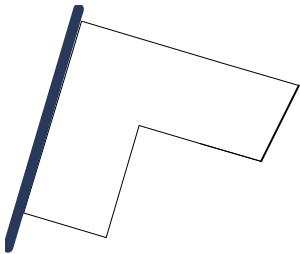

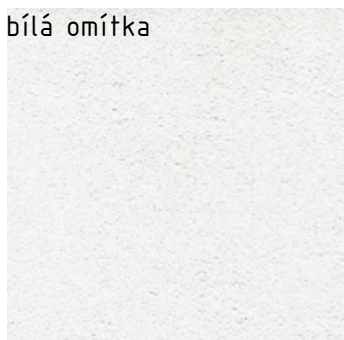

V	I	Z	U	A	L	I	Z	A	C	E
Kateřina		Skotálková					Bakalářská		práce	
Ateliér	doc. Ing. arch. Jiří Buček	-	Ing. arch. Filip Horatschke						LS	2018

MATERIÁLY V INTERIÉRU
bílá omítka

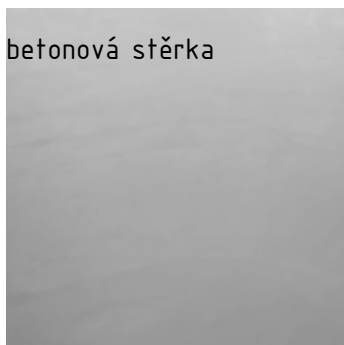
leštěný beton

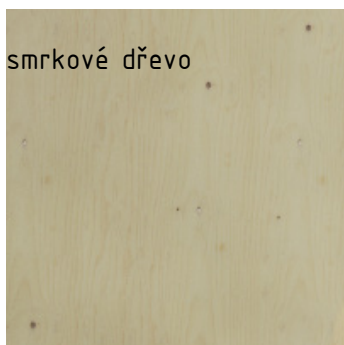
matné sklo

betonová stěrka

smrkové dřevo

MATERIÁLY V EXTERIÉRU
trávník

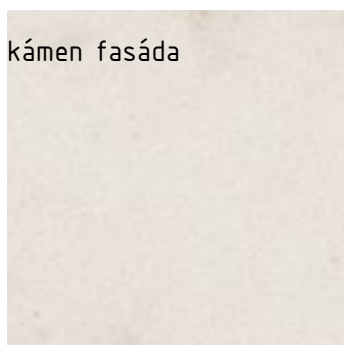
kamenný chodník

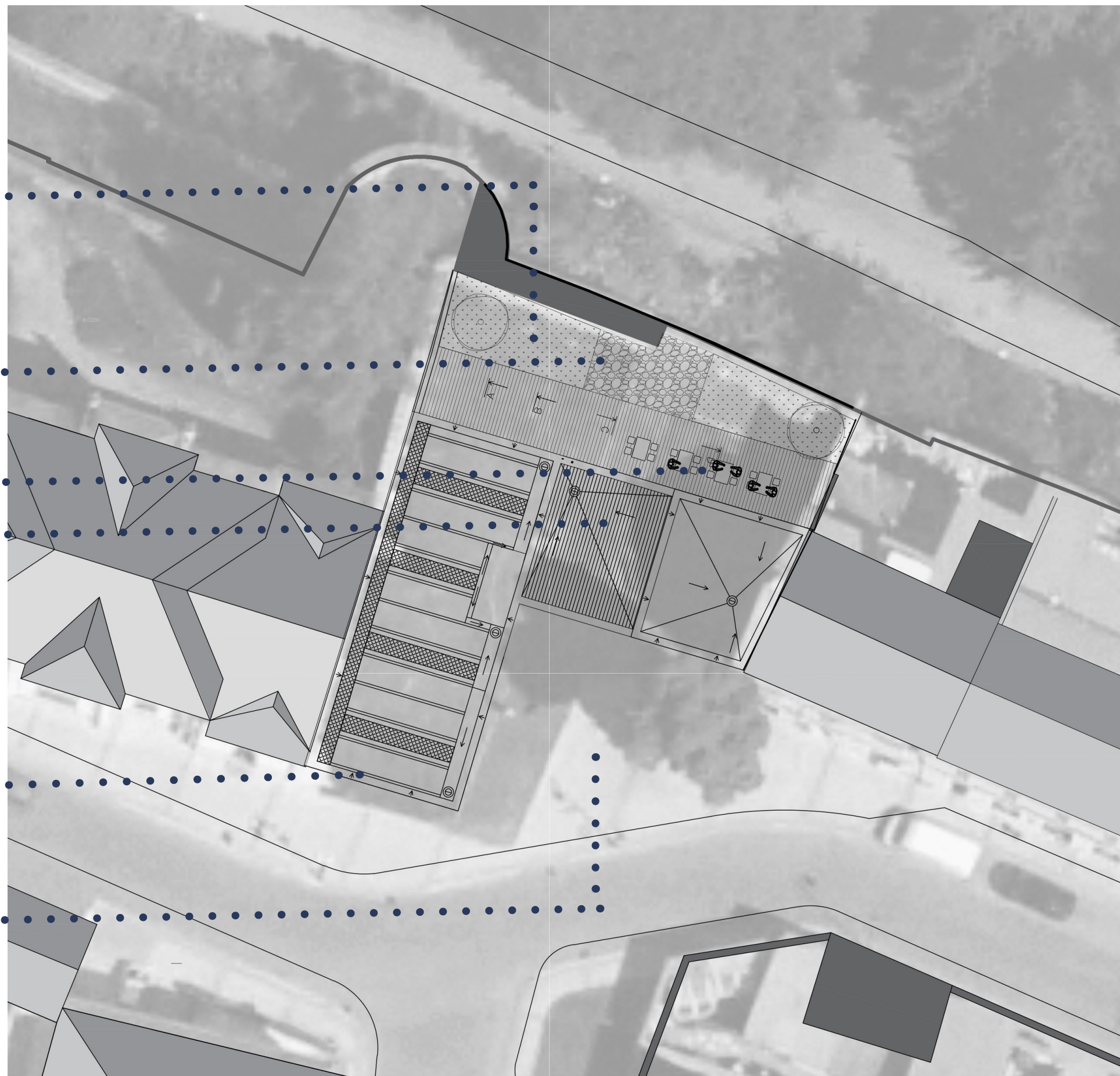
tropické dřevo

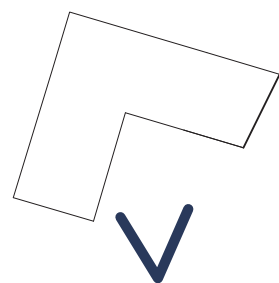

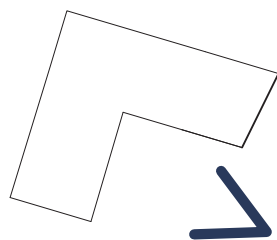
kámen fasáda

dlažba - chodník

KONSTRUKČNÍ

A

TECHNICKÁ

ČÁST

Kateřina

Skotálková

Bakalářská

práce

Ateliér doc. Ing. arch. Jiří Buček – Ing. arch. Filip Horatschke

LS 2018

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE:

Název stavby:	Muzeum Zdeňka Sýkory
Místo stavby:	Louny, ulice Hilbertova
Výměra pozemku:	565m ²
Účel stavby:	moderní malá galerie s veškerým potřebným zázemím, kavárnou, archivem

CHARAKTERISTIKA STAVBY

Hlavní funkcí návrhu je muzeum zaměřené obrazy Zdeňka Sýkorí doplněné přednáškovým sálem, veřejným archivem a kavárnou v přízemí s výhledem na České středohoří. Jedná se o jeden objekt, který v sobě kloubí muzeum, vstupní halu s kavárnou, administrativní prostory a veřejný archiv se studovnou a samozřejmě v neposlední řadě se suterénem se zázemím budovy.Stavba je určena k celoročnímu provozu s očekávanou vyšší vytížeností v turistické sezóně. Budova má charakter půdorysu ve tvaru L otočeného o 90° s průhledem do krajiny Českého středohoří. Kromě věže, která je 5-ti podlažní, je objekt 4 podlažní z toho je jeden suterén. Kvůli světlé výšce muzejních prostor je v té části objekt 3 podlažní. Levá část budovy (při pohledu z ulice Hilbertova) dosahuje přibližně stejné úrovně jako výška okolní zástavby, nejvyšší bod střechy dosahuje konstrukční výšky 17,6 m.

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

ZÁKLADOVÉ KONSTRUKCE

Základová spára se nachází v hloubce – 4,2 m. Kvůli nenáročnosti výstavby a nízkému zatížení je budova postavena na základové železobetonové desce, která je přikotvená na mikropilotách sahajících do hloubky min 15 m. kvůli blízkým hradbám a zahradební řekou Ohří (a úrovni podzemní vody). Hydroizolace je položena na podkladní železobetonovou desku v podobě asfaltového pásu. V blízkosti stavby se nachází hradební zeď ze zadní části pozemku, vozovka v přední části pozemku, vlevé části pozemku se nachází historická budeva-synagoga a obytná zástavba v pravé části, z toho důvodu je nutné při budování základů dbát na maximální šetrnost a zabezpečení stability okolních budov

.

NOSNÁ KONSTRUKCE

Nosná konstrukce je tvořena železobetonovým monolitickým stěnovým systémem. Tato konstrukce je napojena na železobetonovou nosnou kontrukci základů. Strop je také železobeton. Tloušťka stropní desky bez podlahové krytiny a izolace je 240 mm. Budova galerie je zastřešena konstrukcí pilovité střechy, věž s vedlejším veřejným archivem je zastřešena sřechou plochou. Nosná konstrukce střechy je tvořena z profilů HEA 280.

VERTIKÁLNÍ KOMUNIKACE

Schodiště – v projektu se nachází tři interiérové dvojramenné schodiště s mezipodestou. Materiál pro výrobu schodišť bude monolitický železobeton. Dvě vertikální schodiště vedou v muzejní části (proměná

výstava a výstavní prostory Zdeňka Sýkory). Třetí dvojramenné schodiště spojuje všechny patra, i suterén, až do věže.

Výtahy – V projektu se nachází jeden bezbariérový vnitřní osobonákladní výtah. Je přístupný buď ze vstupní haly pro veřejnost nebo z technického vstupu a zázemí muzea, tím slouží i pro jeho zásobování.

OBVODOVÝ PLÁŠŤ

Fasáda je tvořená kamennými obklkadovými deskami, které jsou kotveny monolitické železobetonové obvodové konstrukce. Mezi deskami a železobetonem (250mm) se nachází vzduchová mezera (40mm) a tepelná izolace (180mm).

STŘEŠNÍ PLÁŠŤ A TERASA

Střecha je částečně pochozí po ocelovém pororoště, takže je možné jí jednoduše udržovat a v případě poškození opravit. Střecha je pokrytá Kingspan panely pro nižší tloušťku a v části výstavního prostoru jsou v ní umístěna okna orientovaná na sever, z důvodu zajištění rozptýleného světla v muzeu. Pochozí vrstva terasy je řešena dřevěným roštem s použitím tropického dřeva kvůli delší životnosti. Ve věži je střecha plochá s mírným spádem kvůli odvodu dešťové vody.

DĚLÍCÍ KONSTRUKCE

Příčky uvnitř objektu jsou řešeny dozděním nebo litým monolitickým železobetonem-dle umístění dělicí příčky. Některé příčky (například příčky v přízemí u baru) jsou pokryté palubkami ze smrkových desek. V objektu není zapotřebí řešit řešit speciální akustické příčky. V galerii je pro potřebu exhibních dispozic výstavního prostoru použit speciální typ posuvných a otočných příček.

POHLEDOVÉ KONSTRUKCE

Stropní ocelová konstrukce střechy (v muzejní části) tvořená z HEA 280, není přiznána. Je schovaná pod konstrukcí s mléčným sklem pro lepší rozptýlen světla. V užitkových a hygienických prostorách a místech vedení TZB je použit sádrokartonový podhled.

POVRCHOVÉ ÚPRAVY VNITŘNÍCH KONSTRUKCÍ

Všechny vnitřní stěny užitných prostor budou omítnuty tenkovrstvou omítkou. V hygienických provozech je navržen keramický obklad. V prostorách kavárny a dalších veřejně přístupných místech je v interiéru použita překližka ze smrkového dřeva.

PODLAHY

V prostorách interiéru je použita na povrchovou úpravu podlahy převážně betonová vyleštěná stěrka. V užitných hygienických prostorách je navržena keramická dlažba. V exteriéru (na terase) je použito tropipcké dřevo, kvůli jeho delší životnosti a nenáročnosti. Skladba podlahy je železobetonová monolitická deska.

VÝPLNĚ OTVORŮ

Okna – Prosklené plochy jsou zasazeny do tenkých hliníkových profilů. Je použito izolační dvojsklo s chemickým složením určeným pro ochranu uměleckých děl a galerijní účely. V případě okna do schodišťového prostoru nebo okna na sala terrena existuje možnost zastínění exteriérovými horizontálními lamelami. Dveře – vstupní dveře do foyer muzea a do kavárny jsou prosklené dvoukřídlé, stejně tak dveře do zahrady. Únikové dveře z výstavního prostoru na požární schodiště jsou plné. V interiéru jsou použity šířky dveří 700, 800, 900, 1000. Všechny dveře jsou bezzárubňové do minimální výšky 2500mm a bezprahové (s přechodovou lištou).

DOPLŇKOVÉ KONSTRUKCE

NA schodišti je použito zábradlí s úpravou žárového zinku vysoké 1 m. Mezi sloupky a v prostoru zrcadla jsou jako výplň napnutá ocelová nerezová lanka.

POŽÁRNĚ BEZPEČNOSTNÍ ŘEŠENÍ

Viz. kncept požárně bezpečnostího řešení str. 55.

TECHNIKA PROSTŘEDÍ STAVEB

Stavba je z hlediska technického zařízení je rozdělena na muzejní část a část s kavárnou, administrativou a veřejným archivem. Pro potřeby úklidu výstavního prostoru je v suterénu muzea umístěna úklidová místnost, kde by se nacházel podlahový mycí stroj (pracovní šíře 900 mm), dveře do místnosti jsou proto šíře 1000 mm) pod schodištěm. Další úklidová místnost se nachází v blízkosti toalet.

VODOVOD

Objekt je napojen na vodovodní řad novou přípojkou s požadovaným sklonem z ulice Hilbertova. K ohřevu vody jsou využity elektrické bojler-y o objemu 1 000 litrů. Ty se nacházejí v technické místnosti v suterénu muzea. V objektu muzea slouží jeden z bojlerů k obsluze toalet v suterénu a druhý k obsluze toalet v 1. a 3.NP. Teplá voda je přivedena do všech dřezů a umyvadel. Stoupací potrubí je vedeno v jedné instalační šachtě a prostupy přímo skrz konstrukci. Uzávěr vody je veřejně přístupný a nachází se v suterénu technického zázemí objektu.

VYTÁPĚNÍ

Stavba je navržena na celoroční provoz. Objekt je vytápěn plynovými kotly, teplota je regulována elektronickou regulací, která umožňuje nastavit teplotu dle potřeby.Technická místnost s elektroinstalací a kotlem se nachází v suterénu objektu. Oba objekty budou vytápěny podlahovým topením.

VZDUCHOTECHNIKA

Větrání je zajištěno nuceně z důvodu kontroly prostředí ve výstavním prostoru, depozitáři. Rozvody vzduchotechniky jsou umístěny viditelně podstropní konstrukcí po celé délce objektu. Strojovna vzduchotechniky je umístěna v suterénu, v podhledu jejího zázemí. V objektu muzea je nutné zavést dva okruhy vzduchotechniky. První bude sloužit části muzea pouze s denním provozem, druhý pak depozitáři se skladovanými uměleckými díly s nepřetržitým provozem.

AKUSTIKA

Odhluchnění prostoru muzea či studovny, které jsou jediné náchylné na akustiku) je docíleno dispozičním řešením.

KANALIZACE

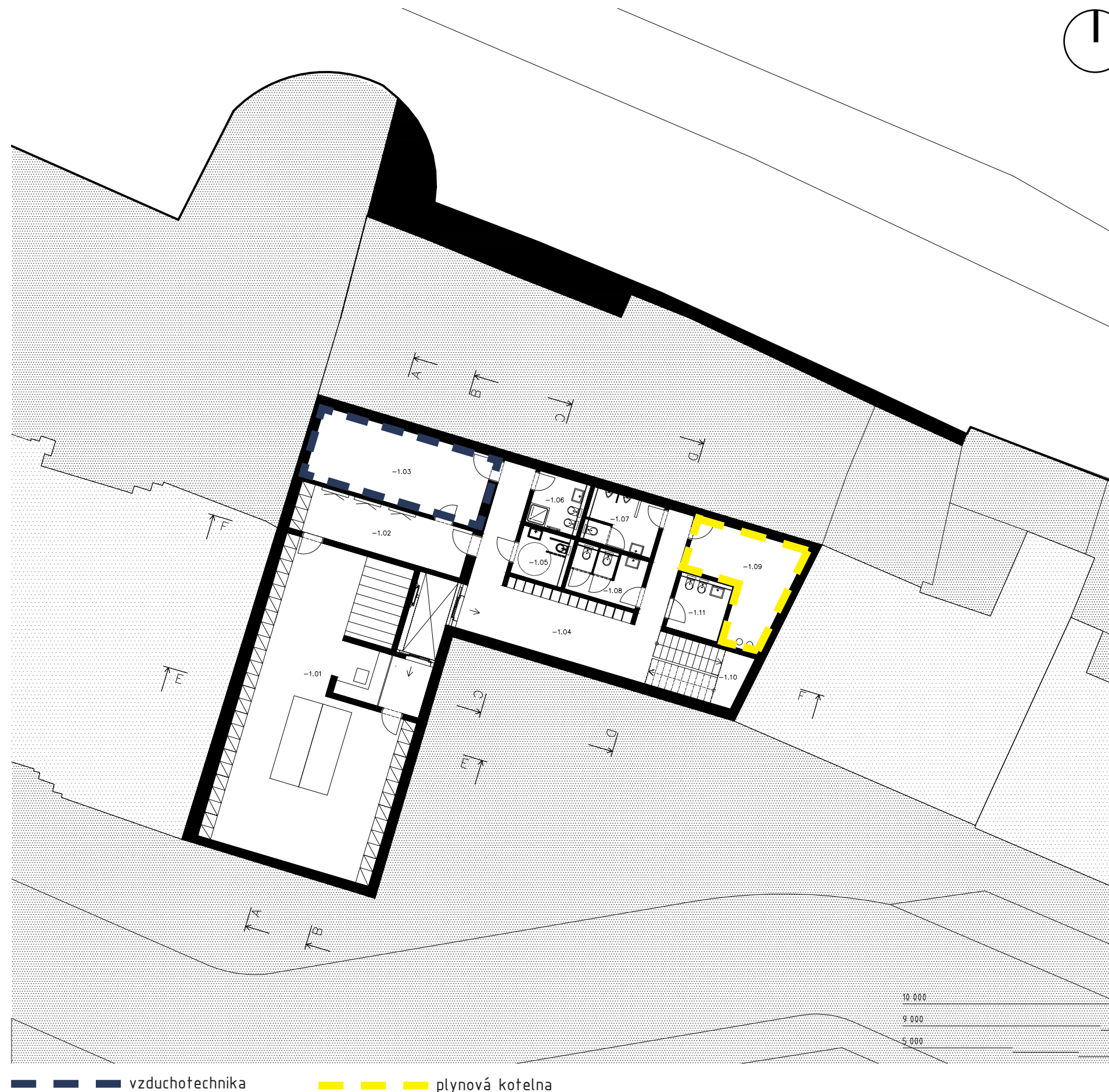
Splašková a dešťová voda je odvedena oddělenou soustavou. Dešťová voda je odvedena skrz konstrukci objektu vnitřními okapovými svody (min.3) do veřejné kanalizace. Splašková voda je odvedena do veřejné kanalizace také novou kanalizační přípojkou na stokovou síť v ulici Hilbertova.

ELEKTROROZVODY

Elektrická přípojka je napojena k veřejné elektrické síti. Kabel bude napojen pomocí kabelové odbočky. V objektu muzea se nachází v suterénu technická místnost pro rozvod elektroinstalace, kde je umístěn elektrometr a objektový jistič. K získání energie by mohly být využívány solární panely umístěné na části ploché střechy stavby orientované na jih.

BILANCE PLOCH

celková plocha pozemku:	565m ²
celková zastavěná plocha:	317,6m ²
celková užitná plocha:	1143,8m ²

POPIS:

.....
pilová střecha

.....
sala terrena

.....
Střešní konstrukce je kovová a vytváří
pilovou střechu orientovanou na sever.

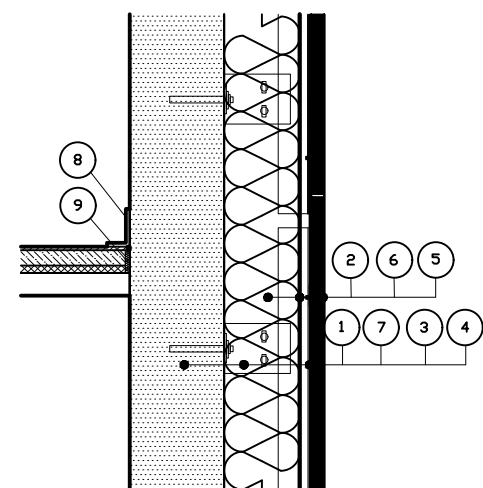
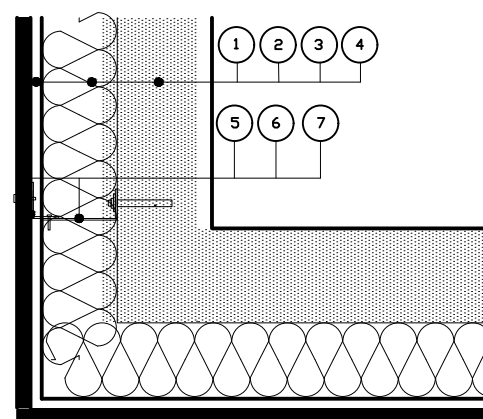
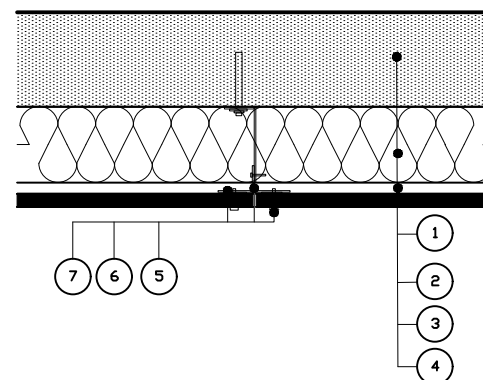
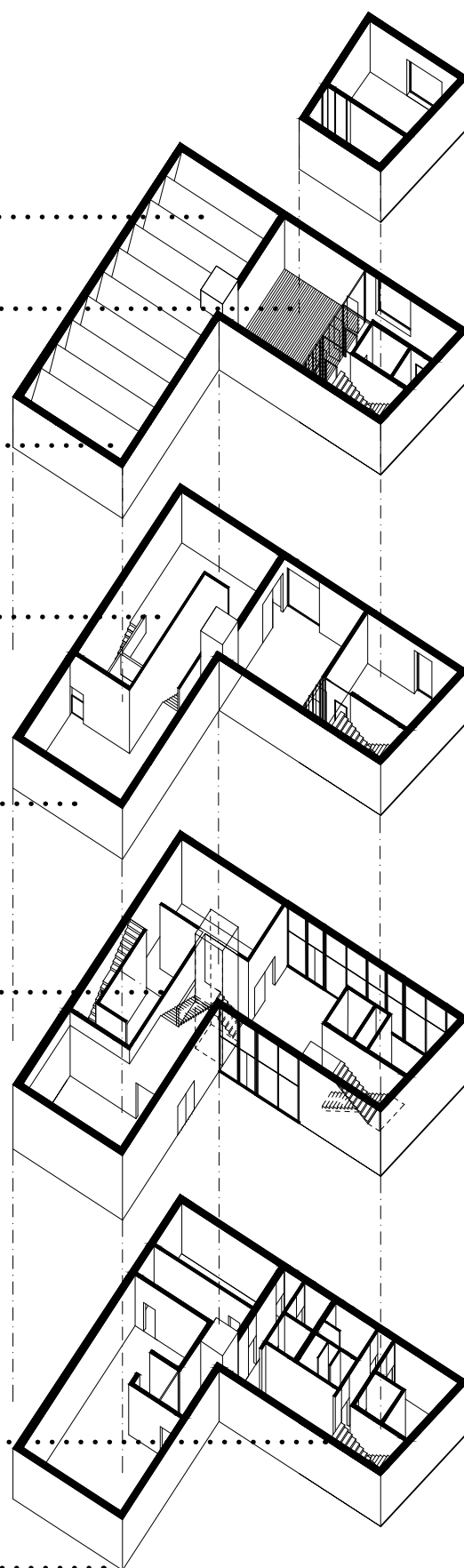
.....
Strop je tvořen železobetonovou
bezprůvlakovou deskou.

.....
Fasáda je tvořena kamennými
fasádními deskami.

.....
Konstrukce galerijních sálů je tvořena
z monolitického příčného stěnového systému.
Jako nosný materiál je použit železobeton.

.....
kombinovaný stěnový systém z monolitického
železobetonu doplněný zděnými příčkami,
zajišťující prostorovou tuhost.

.....
Základy jsou navrženy jako deska
tvořená pasy, které jsou doplněny
o mikropiloty, opřené o únosné podlaží

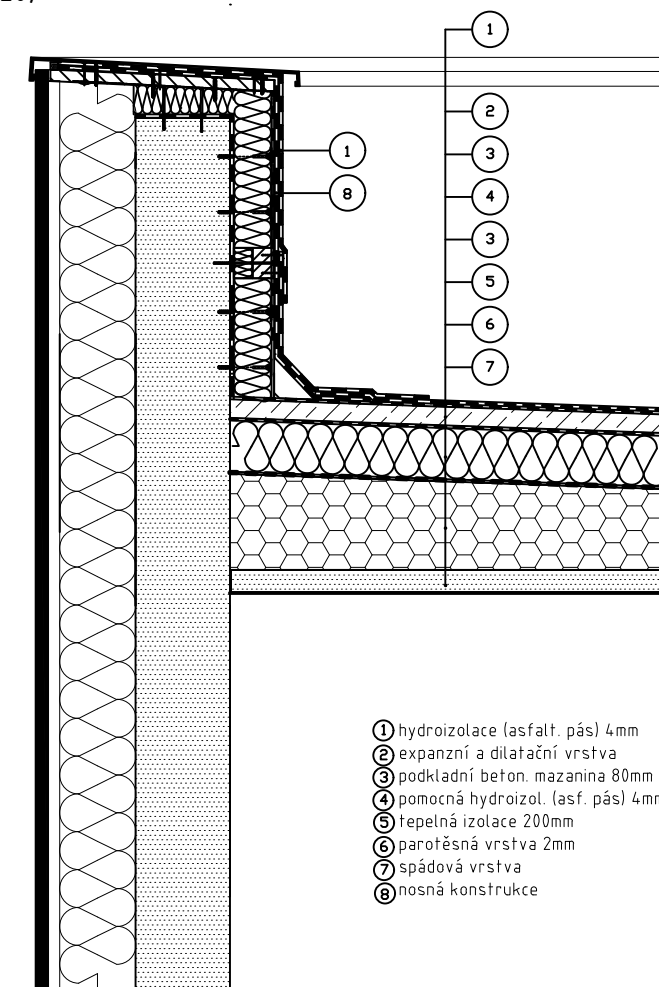
Fasáda je tvořena přírodními kamennými deskami odstínu Travertin Navona, připevněnými na ocelový rošt, který je kotven k nosné konstrukci obvodových železobetonových monolitických stěn. (Detail atiky „věže“ M 1:20)

DETAIL FASÁDY:
horizontální řez kotvením prvkem
-hliníkový rošt okraj desky

- ① žb monolitická konstrukce 250mm
- ② tepelná izolace 200mm
- ③ vzduchová mezera 30mm
- ④ fasádní kamenná deska
- ⑤ nýt Ø4,0x20/14mm
- ⑥ ocelový podkladní rošt
- ⑦ EPDM podkladní páska 90mm

DETAIL FASÁDY:
horizontální řez vnějším rohem
-ocelový rošt

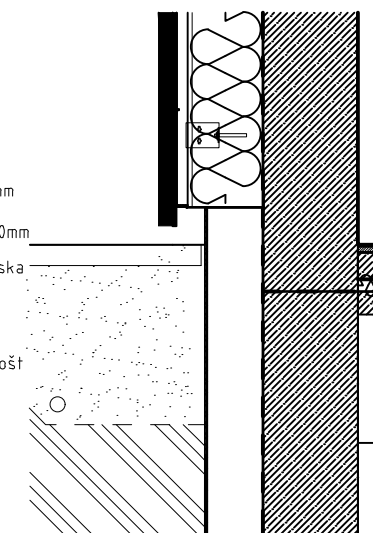
- ① žb monolitická konstrukce 250mm
- ② tepelná izolace 200mm
- ③ vzduchová mezera 30mm
- ④ fasádní deska
- ⑤ nýt Ø4,0x20/14mm
- ⑥ ocelový podkladní rošt
- ⑦ EPDM podkladní páska 90mm

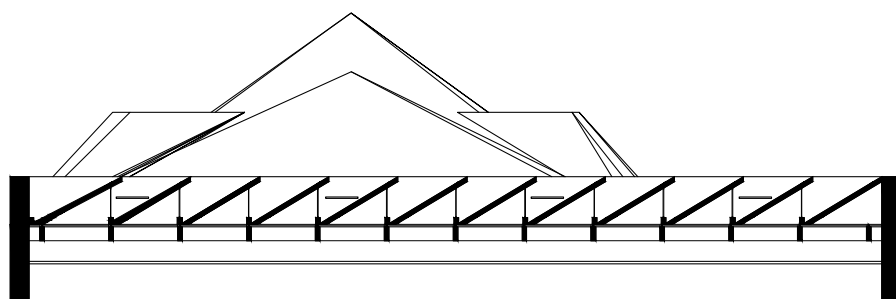

- ① hydroizolace (asfalt. pás) 4mm
- ② expanzní a dilatační vrstva
- ③ podkladní beton. mazanina 80mm
- ④ pomocná hydroizol. (asf. pás) 4mm
- ⑤ tepelná izolace 200mm
- ⑥ parotěsná vrstva 2mm
- ⑦ spádová vrstva
- ⑧ nosná konstrukce

DETAIL FASÁDY: spojem
vertikální řez
horizontálním

- ① žb monolitická konstrukce 250mm
- ② tepelná izolace 200mm
- ③ vzduchová mezera 30mm
- ④ fasádní kamenná deska
- ⑤ nýt Ø4,0x20/14mm
- ⑥ ocelový podkladní rošt
- ⑦ EPDM podkladní páska 90mm

POPIS:

Zastřešení výstavních prostor jsem si zvolila střechu pilovou. Která mi odstíní slunce z jihu a pustí do interiéru slunce ze severní strany. Díky tomu a pohledu z mléčného skla se mi do interiéru dostane tolik vhodně rozptýlené světlo do muzea.

panely z Kingspanů 120mm

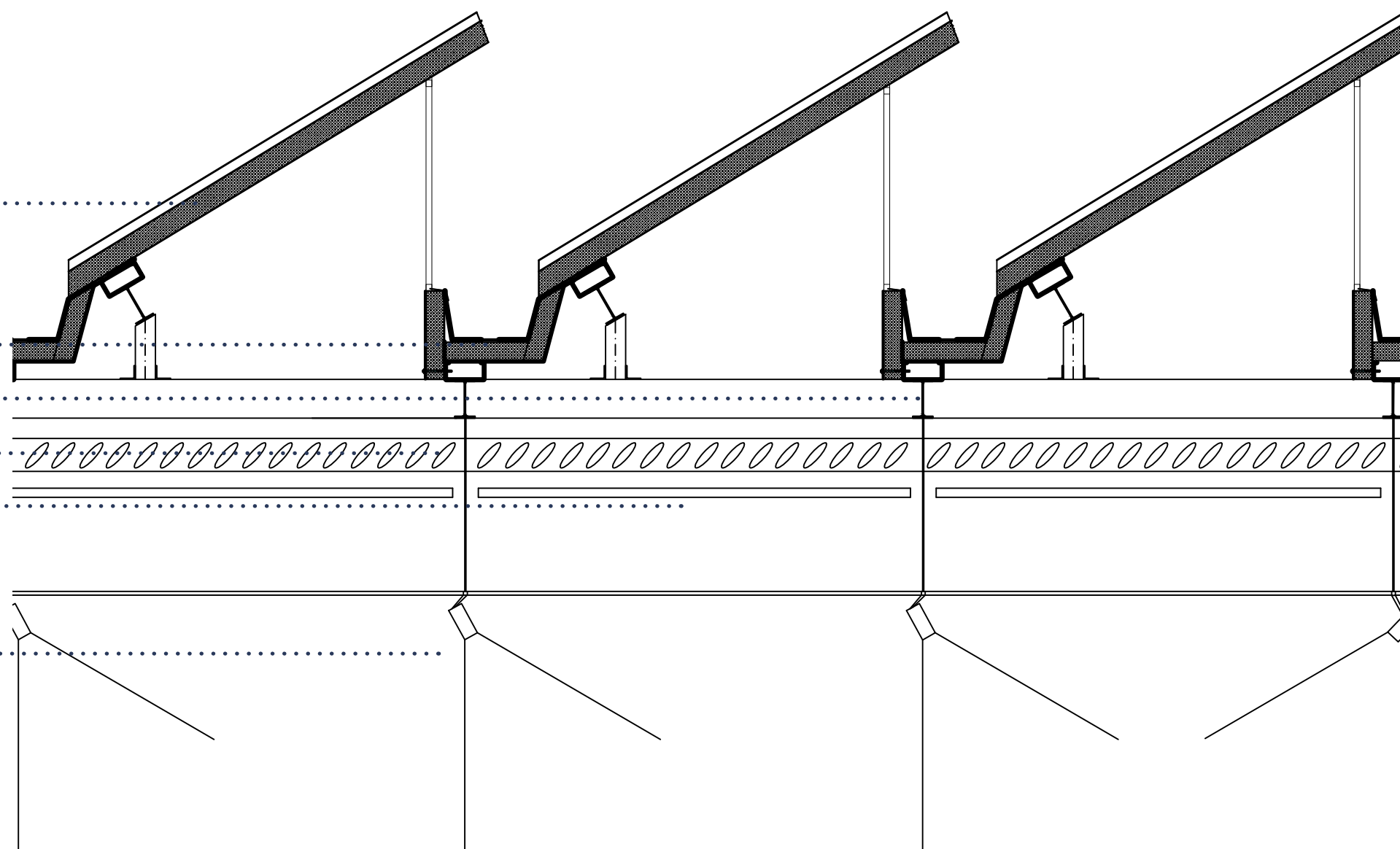
vyspádovaný odtokový žlab pro dešťovou vodu
vyhřívaný kvůli zamrznutí vody v zimě

nosná konstrukce střechy HEA 280

Vnitřní stínicí systém reagující na proměnlivost denního světla

nepřímé umělé osvětlení, žárovky

přímé umělé osvětlení, světla dle potřeby v liště, či žárovky
osvětlení je kvůli variabilitě rozvedeno na několik okruhů

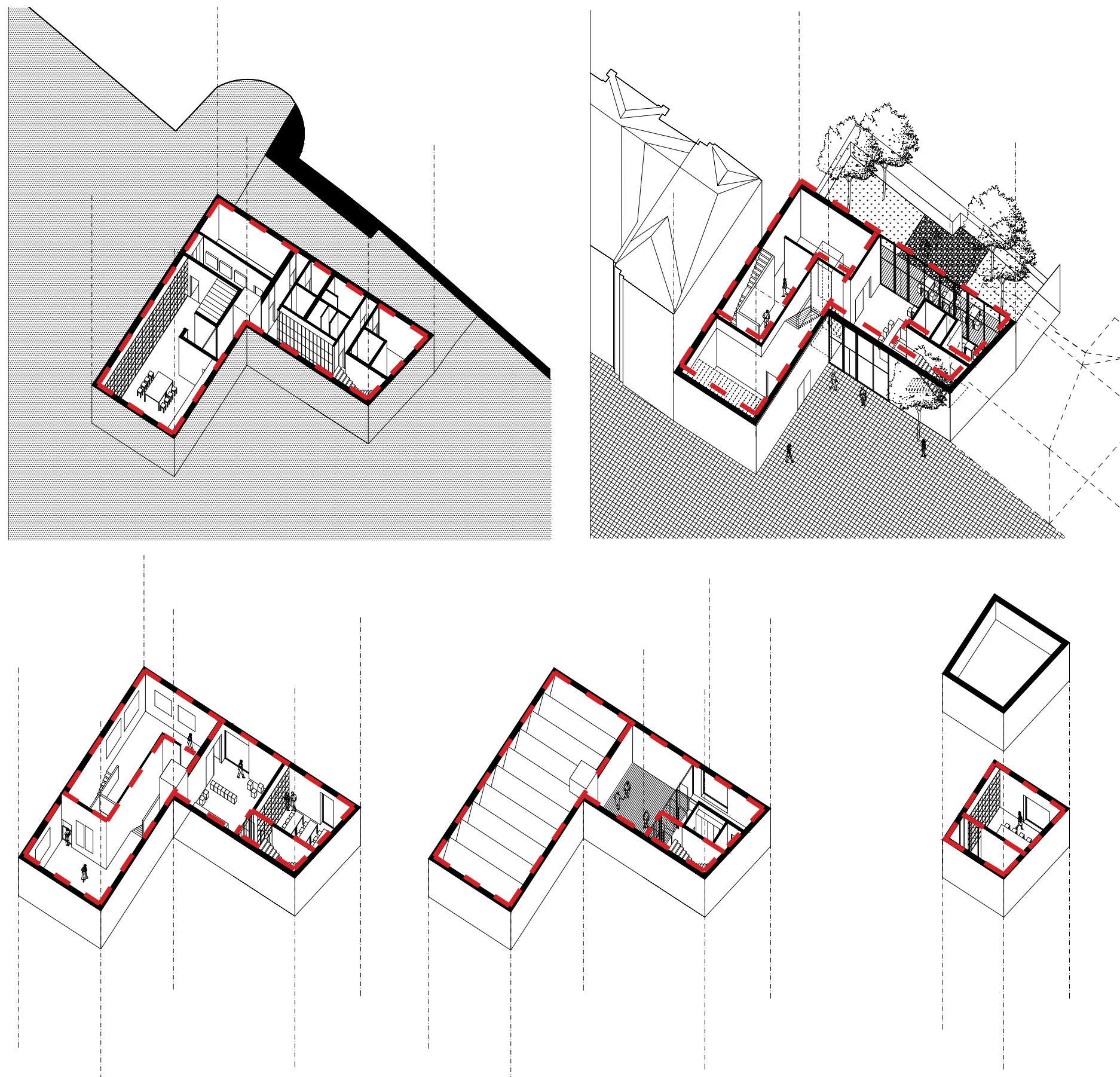

POPIS OBJEKTU

Objekt je rozdělen do požárních úseků podle funkčního využití. Samostatný požární úsek tvoří výstavní prostory, technické zázemí muzea v přízemí a objekt věže, kde se nachází studovna, kancelář paní Lenky Sýkorové a veřejný vedlejší archiv. Dalším samostatným požárním úsekem je chráněná úniková cesta.

Chráněná úniková cesta vede na předprostor muzea v 1.NP na ulici Hilbertova. Chráněná úniková cesta je široká 1200mm.

Výstavní prostory stálé expozice v 1.NP a 2.NP, prostory dočasné expozice v 2.NP a prostory depozitáře v 1.NP budou v případě požáru hašeny pomocí dusíkových kapslí, aby nedošlo k poškození významných uměleckých děl.

Ráda bych tímto poděkovala za čas a trpělivost při konzultacích bakalářské práce těmto lidem:

vedoucí práce doc. Ing. arch. Jiří Buček

asistent ateliéru: Ing. arch. Filip Hotatschke

odborným konzultantom z oborů:
stavitelství: Ing. Jana Košťálová

betonové konstrukce: Ing. Vladislav Bureš

kovové konstrukce Ing. Martin Vlček

technické zařízení budov Ing. Jaroslav Peterka, CSc.

požární bezpečnost Ing. Jan Trafna

umělecká část Aleš Novák

Zvlášť bych chtěla poděkovat paní Lence Sýkorové za milé přivítání v Lounech, za všechen její volný čas nám strávený.

Dále bych chtěla poděkovat své rodině, příteli a přátelům za trpělivost, podporu a povzbuzení.

VŠE O ZDEŇKU SÝKOROVY

www.zdeneksykora.cz

OSVĚTLENÍ MUZEÍ A GALERIÍ_Okna návštěvníkům rozsvícená

http://www.etna.cz/assets/files/catalogs/Etna_Osvetleni-muzei-a-galerii.pdf

SVĚTELNĚ TECHNICKÁ ZAŘÍZENÍ_OSVĚTLENÍ MUZEÍ A GALERIÍ

<http://www.odbornecasopisy.cz/res/pdf/37996.pdf>

NAUKA O STAVBÁCH_STAVBY PRO KULTURU

http://k129.cz/wp-content/uploads/2017/01/2-muzea-a-galerie_2017__vytah.pdf

ARTLITESTUDIO_Osvětlení galerií a muzeí

<http://www.artlite.cz/novinky-osvetleni-galerii-a-muzei-detail-80>

REFERENCE:

<https://www.archiweb.cz/>

<http://www.pinterest.com>

konstrukce střechy

<https://www.kingspan.com/cz/cs-cz/produkty/izolacni-sendvicove-panely/ke-stazeni>

AKUSTIKA

http://www.sto.cz/cs/produkty/landing_page_produkte.html

OKENNÍ OTVORY

<https://fenestra-wieden.cz/>

DŘEVĚNÉ TERASY:

<http://www.barkotex.cz/podlahy/detail/drevene-terasy>

VEŘEJNÝ PROSTOR_VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ

Sborník z konference AUÚP, Znojmo 21.–22. 11. 2013

https://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/casopis/2013/2013-06/30_verejny%20prostor.pdf

MANUÁL TVORBA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ HL. MĚSTA PRAHY

<http://manual.iprpraha.cz/cs/manual-tvorby-verejnych-prostranstvi-ke-stazeni>

NEUFERT, Ernst, Peter NEUFERT a Johannes KISTER. Architects' data.

4th ed. Chichester: Wiley-Blackwell, 2013. ISBN 978-1-4051-9253-8